

NOTAT TIL
FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Samlet samlenotat vedr. rådsmødet (konkurrenceevne) den 30. maj
2011

Indholdsfortegnelse:

<u>1. Forslag til Rådets forordning om statuten for det europæiske private selskab</u>	<u>2</u>
<u>2. Forslag om sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre.....</u>	<u>11</u>
<u>3. Udmøntning af forstærket samarbejde på patentområdet.....</u>	<u>20</u>
<u>4. Forslag om årsregnskaberne for visse selskabsformer for så vidt angår mikroenheder.....</u>	<u>29</u>
<u>5. Kommissionens meddelelse ”Akten for det indre marked – 12 forslag til at fremme vækst og styrke tilliden”</u>	<u>37</u>
<u>6. Etablering af et fælles europæisk patentdomstolssystem</u>	<u>44</u>
<u>7. Kommissionens meddelelse for små og mellemstore virksomheder (Kommissionens evaluering af Europas Small Business Act)</u>	<u>46</u>
<u>8. Kommissionens meddelelse ’Smart regulering i den Europæiske Union’</u>	<u>52</u>

1. Forslag til Rådets forordning om statuten for det europæiske private selskab

KOM (2008) 396 endelig

Revideret notat

Resumé

Kommissionen har den 25. juni 2008 fremlagt forslag til forordning for Rådet (konkurrenceevne) om statuten for det europæiske private selskab. Forslaget indgår som en del af Kommissionens overordnede indsatsområde "Small Business Act for Europe". Formålet med forslaget til det europæiske private selskab (Societas Privata Europea, SPE-selskabet) er at gøre det indre marked mere tilgængeligt for SMV'er ved at gøre det nemmere at udvide forretningsaktiviteter til andre medlemsstater. Dette kan ske ved at tilbyde SMV'er mulighed for at anvende samme, fælles selskabsform overalt i EU.

Der er tale om at indføre en ny selvstændig selskabsform som et frivilligt tilbud til europæisk erhvervsliv. Forordningen foreslås anvendt fra 2 år efter vedtagelsen.

Sagen har den 27. november 2009 været forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg.

Forslaget forventes på dagsordenen for rådsmødet (konkurrenceevne) den 30. maj 2011 med henblik på politisk enighed.

1. Baggrund og indhold

Kommissionen fremsatte den 25. juni 2008 ovennævnte forordningsforslag om det europæiske private selskab, SPE. Forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 308 (**nu TEUF artikel 352**) i Traktaten om oprettelse af det Europæiske Fællesskab. Rådet skal vedtage forordningen ved enstemmighed **og med Europa-Parlamentets godkendelse.**

Forslaget indgår som en del af Kommissionens overordnede indsatsområde "Small Business Act for Europe". Forordningsforslaget er en konkret udmøntning af Kommissionens initiativer til at styrke vilkårene for SMV'er.

SMV'er benytter sig sædvanligvis af forskellige nationale selskabsformer, som kan medføre administrative omkostninger og juridisk usikkerhed for virksomhederne, når de driver forretning på tværs af landegrænserne. Med forslaget får SMV'erne en mulighed for at benytte en ny fælleseuropæisk selskabsform og opnår dermed muligheden for et større udbytte af det potentielle, som det indre marked tilbyder.

Der er allerede gennemført to forordninger om fælleseuropæiske selskabsformer: Det Europæiske Selskab (SE) og Det Europæiske Andels-selskab (SCE). SPE-selskabsformen supplerer disse eksisterende selskabsformer, men har SMV'er som den primære målgruppe.

Til forskel fra de to eksisterende fælleseuropæiske selskabsformer tilsigter forordningen for SPE-selskabet som altovervejende hovedregel at udgøre en fuldstændig selskabsretlig regulering af den pågældende selskabsform. Det betyder, at forordningen og selskabets konkret udformede vedtægter sammen vil udgøre en helhed, der dækker den samlede nødvendige regulering af denne selskabsform for så vidt angår selskabsretlige forhold.

Fordelen er, at selskaberne alene vil skulle indrette sig efter ét fælles velkendt selskabsretligt regelsæt. Selskaberne sikres i den forbindelse vide rammer for at aftale sig til rette vedtægtsmæssigt om de konkrete forhold i det enkelte selskab.

Det betyder, at virksomhederne kun i begrænset omfang skal afholde udgifter til at undersøge, hvilke nationale selskabsretlige regler SPE-selskabet i øvrigt måtte være omfattet af. Samhandelspartnere, kreditorer og myndigheder opnår tilsvarende samme klarhed om det retlige regelgrundlag.

De fælles, fleksible regler forringer ikke retsstillingen for kreditorer og medarbejdere.

Da SPE-forordningen skal kunne fungere i samspil med øvrig national regulering, er det nødvendigt at skabe et vist råderum for, at medlemsstaterne inden for forordningens rammer, eller som supplement til forordningens bestemmelser, kan fastsætte særlige bestemmelser for SPE-selskaber, der er registreret i det pågældende medlemsland.

På øvrige områder uden for det selskabsretlige vil et SPE-selskab være omfattet af den relevante nationale lovgivning, fx hvad angår skat, arbejdsret, regnskabsret, konkursret, m.v.

Hovedkarakteristika for forslaget, som det nu foreligger, er:

- Et SPE-selskab kan stiftes af en eller flere fysiske personer eller virksomheder.
- Enhver selskabsform kan som udgangspunkt blive et SPE-selskab.
- Et SPE-selskab reguleres selskabsretligt som altovervejende hovedregel af forordningen og selskabets vedtægter.
- National selskabsret er kun relevant, hvor det er præciseret i forordningen, eller hvor der på grundlag af forordningens bestemmelser nationalt er eller opstår behov for udfyldende bestemmelser.

- Et SPE-selskab kan stiftes fra bunden eller ved omdannelse af eksisterende selskaber.
- Et SPE-selskabs ejerandele kan ikke udbydes eller handles offentligt.
- Kapitalkravet er på mindst 1 euro, dog kan medlemsstaterne fastsætte højere krav op til 8.000 euro (ca. 60.000 kr.).
- Et SPE-selskab er som udgangspunkt omfattet af reglerne for medarbejdernes medbestemmelse i det land, hvor selskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted.
- Et SPE-selskab kan flytte sit vedtægtsmæssige hjemsted til et andet medlemsland.

Som udgangspunkt finder registreringslandets regler om medarbejdermedbestemmelse anvendelse. Ved driftssteder i flere lande eller ved flytning af hjemsted skal der dog foretages en konkret afvejning, der omfatter en kombination af det totale antal beskæftigede, medarbejdernes forholdsvise fordeling på medlemsstater og niveauet for medbestemmelse i de involverede medlemsstater. Dette kan betyde, at det skal aftales, at andre regler end registreringslandets skal finde anvendelse.

Ifølge det nu foreliggende forslag er det ikke muligt at stifte et SPE-selskab ved fusion eller spaltning. Det er heller ikke muligt for et dansk anpartsselskab direkte at omdanne sig til fx et dansk eller et engelsk SPE-selskab.

I øvrigt gælder regler, der i vidt omfang svarer til de gældende danske regler for anpartsselskaber.

Forordningen fastsætter visse minimumskrav til indholdet af selskabets vedtægter.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har den 10. marts 2009 udtalt sig i sagen. Europa-Parlamentet har tilkendegivet støtter forslaget, men har foreslået visse ændringsforslag.

Foruden en række tekniske og sproglige forslag foreslår Europa-Parlamentet, at der stilles krav om grænseoverskridende relationer for at kunne etablere et SPE. Det bør ikke være et krav, at hovedsæde og registreringsland skal være beliggende i samme medlemsstat. Hvad angår kapitalkrav bør ledelsen underskrive en såkaldt solvenserklæring. I modsat fald skal SPE-selskabet opfylde et kapitalkrav på 8.000 euro (ca. 60.000 kr.). Vedrørende medarbejdermedbestemmelse foreslås en række modeller, der består af en kombination af antal beskæftigede medarbejdere totalt, evt. procentvis fordeling på medlemsstater og niveau for medbestemmelse i hvert medlemsland.

I henhold til TEUF artikel 352 forudsætter vedtagelse Europa-Parlamentets godkendelse.

3. Nærhedsprincippet

Formålet med forslaget er at gøre det indre marked mere tilgængeligt for SMV'er ved at udstyre dem med et fælles instrument, som gør det nemmere at udvide deres forretningsaktiviteter til andre medlemsstater. Dette formål kan tilgodeses ved at give SMV'er mulighed for at anvende samme selskabsform overalt i EU. Den foreslåede selskabsform, som er ensartet, men alligevel indeholder fleksibilitet, vil være det mest effektive og målrettede middel hertil. Til forskel fra en henstilling eller et direktiv vil en forordning resultere i en ensartet ordning, der gælder umiddelbart i alle medlemsstater.

Medlemsstaterne kan ikke selv opfylde dette formål.

Det er Kommissionens vurdering, at forordningen ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå det tilsigtede mål.

På det foreliggende grundlag er det regeringens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens vurdering om, at et fælles retligt instrument vil være mest velegnet til at opnå det tilsigtede mål.

4. Gældende dansk ret

Der er tale om et frivilligt tilbud om en ny fælleseuropæisk selskabsform, der på en række områder er underlagt en regulering, som kendes fra selskabsloven. Der er tidligere gennemført forordninger om fælleseuropæiske selskabsformer om Det Europæiske Selskab og Det Europæiske Andelsselskab. Et SPE-selskab vil være omfattet af den relevante nationale lovgivning.

5. Høring

Forslaget til forordning har været sendt i høring til 57 myndigheder, organisationer m.v. den 18. august 2008 med frist for bemærkninger den 2. september 2008.

Der er ved høringsfristens udløb modtaget svar fra Advokatrådet, Danmarks Rederiforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Datatilsynet, DI, Domstolsstyrelsen, Finansforbundet, Finansrådet, Foreningen Registrerede Revisorer, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark, Landbrugsrådet, LO, Realkreditforeningen, Statsadvokaturen for særlig Økonomisk Kriminalitet og Værdipapircentralen. 10 af adressaterne har haft bemærkninger til forslaget. Hovedpunkterne i høringssvarene har været:

DI, Danmarks Rederiforening, Dansk Erhverv og Håndværksrådet har erklæret sig positive over for initiativet. Foreningen Registrerede Revisorer ser ikke noget behov for dette initiativ.

Håndværksrådet bakker op om et kapitalkrav på 1 euro. Den nominelle minimumskapital giver ikke et retvisende billede for soliditeten og yder i mange tilfælde ikke nogen reel sikkerhed for kreditorerne. Foreningen Registrerede Revisorer, som ikke støtter forordningsforslaget, finder, at hvert medlemsland selv må afgøre, om man ønsker at indføre kapitalløse selskaber.

LO lægger afgørende vægt på, at velerhvervede rettigheder til medarbejderrepræsentation ikke sættes under pres. LO finder, at den foreslåede model omkring hjemstedsflytninger ikke indeholder tilstrækkelige garantier ved hjemstedsflytninger. Danmarks Rederiforening ønsker alene, at reglerne for medarbejderrepræsentation på det vedtægtsmæssige hjemsted skal finde anvendelse. Dansk Arbejdsgiverforening kan tilslutte sig forordningsforslagets model, hvorefter det er de nationale regler, der finder anvendelse. Finansforbundet foretrækker modellen fra Det Europæiske Selskab.

Herudover har høringssvarene indeholdt bemærkninger af mere teknisk karakter til forslagets enkelte bestemmelser.

Forordningen har været behandlet i specialudvalget for etablering og tjenesteydelser på et møde den 3. november 2008 og på et møde i specialudvalget den 15. september 2009. Specialudvalget er i den mellemliggende tid blevet holdt orienteret om udviklingen i forhandlingssituationen.

6. Andre landes holdning

Forslaget har været gennemgået i arbejdsgruppen med udgangspunkt i Kommissionens oprindelige forslag og efterfølgende formandskabsrevisioner. Der er principiel opbakning blandt medlemsstaterne til Kommissionens forslag, dog er der blandt medlemsstaterne divergerende synspunkter om følgende hovedpunkter:

- krav om et grænseoverskridende element som forudsætning for at kunne etablere et SPE,
- krav om at registreret hjemsted og hovedsæde skal befinde sig i samme medlemsstat,
- krav til særlig myndighedskontrol af retslig myndighed (notar) i tilknytning til sædvanlige registreringsprocedurer,
- krav til størrelsen af kapitalkrav, og
- krav til at indføre og videreføre medarbejdermedbestemmelse.

Det har senest vist sig, at de afgørende udestående punkter er:

- **krav om at registreret hjemsted og hovedsæde skal befinde sig i samme medlemsstat, og**
- **krav til at indføre og videreføre medarbejder-medbestemmelse**

Forhandlingerne blev afsluttet på arbejdsgruppeniveau i efteråret 2009. **Det ungarske formandskab har senest den 25. marts 2011 fremlagt en revideret tekst til forordningsforslaget. Forslaget forventes på dagsordenen til rådsmøde (konkurrenceevne) den 30. maj 2011 med henblik på politisk enighed.**

7. Foreløbig dansk holdning

Regeringen er generelt positiv over for Kommissionens initiativ vedrørende ”Small Business Act”. Forslaget til forordningen for SPE-selskabet indgår som et konkret initiativ i dette indsatsområde.

Den omhandlede regulering i forordningsforslaget er generelt forenelig med dansk selskabsret for anpartsselskaber. Forordningsforslagets kapitalkrav, der som udgangspunkt lyder på 1 euro, afviger dog fra danske regler. Det er dog ifølge forordningsforslaget muligt for medlemsstaterne at fastsætte et højere mindste kapitalkrav på op til **8.000** euro (ca. **60.000** kr.) for SPE-selskaber, der er registreret i det pågældende medlemsland. Kapitalkravet til danske anpartsselskaber er på mindst 80.000 kr. ifølge den nye selskabslov. Endvidere er der alene krav om, at 25 pct. skal indbetales fra starten. Det resterende beløb skal indbetales inden tre år derefter.

Uanset størrelsen på det endelige kapitalkrav vil kapitalkravet kun udgøre en del af de overvejelser, som et selskab vil gøre sig, når det skal beslutte sig for én selskabsform frem for en anden. En lang række andre faktorer, som tillid hos kreditorer, markedsgenkendelighed, sammenhæng med øvrige nationale regler, hensyn til anpartshavere m.v. vil have indvirkning på, hvorvidt man som kommende dansk selskab vælger at etablere sig som SPE eller vælger en anden selskabsform, som fx det danske anpartsselskab.

Endvidere kan man ikke etablere sig som et dansk anpartsselskab og samtidig anvende de europæiske kapitalkrav. Der vil være tale om, at man enten etablerer sig efter de danske eller de europæiske regler.

Regeringen finder ikke, at forordningen bør kunne udnyttes til at omgå medarbejderes velerhvervede rettigheder til medbestemmelse. Da modellerne for medarbejdernes medindflydelse inden for EU er meget forskellige, finder man fra dansk side, at en løsning på dette spørgsmål som udgangspunkt bør basere sig på de allerede gennemførte retsakter, der regulerer området. Det drejer sig om direktiv 2001/86/EF om medarbejdermedbestemmelse i SE-selskaber og direktiv 2005/56/EF om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar.

Regeringen finder, at det foreliggende kompromisforslag vedrørende medarbejdermedbestemmelse i tilfredsstillende omfang sikrer medarbejdernes eksisterende rettigheder på området og i videst muligt omfang bidrager til at modvirke, at eksisterende rettigheder kan omgås.

Ifølge det nuværende forslag er det således ikke muligt at stifte et selskab ved fusion og spaltning. Det er fx heller ikke muligt for et dansk anpartsselskab direkte at omdanne sig til et danske eller engelsk SPE-selskab. Disse begrænsninger er med til at sikre velerhvervede rettigheder i forhold til allerede gældende ordninger for medarbejdermedbestemmelse.

I den forbindelse skal det pointeres, at der allerede inden for de gældende EU-retlige rammer fx kan stiftes et engelsk anpartsselskab med en registreret selskabskapital på 1 pund og herefter lade selskabets drift foregå gennem en filial beliggende i Danmark, jf. Centros-sagen. De medarbejdere, der er beskæftiget i filialen beliggende i Danmark, vil ikke være berettiget til medarbejdermedbestemmelse, som det kendes fra dansk selskabslovgivning.

Det foreliggende forslag ændrer således ikke på de eksisterende velerhvervede rettigheder, som vi kender dem i dag i forhold til medarbejdermedbestemmelse.

Målgruppen for SPE-selskaber er SMV'er. I lyset heraf er det regeringens vurdering, at der ikke bør stilles krav om, at brug af denne selskabsform skal være betinget af, at visse grænseoverskridende relationer er opfyldt.

Regeringen finder heller ikke, at der bør være et udtrykkeligt krav om, at et SPE-selskabs vedtægtsmæssige hjemsted og hovedkontor skal være beliggende i samme medlemsstat. Dette skyldes, at større fleksibilitet på dette område kan medføre administrative lettelser for virksomhederne, og dermed fremme anvendelsen af den nye selskabsform. SPE-selskaber inden for en koncern vil således kunne underlægges samme registreringslands regler uanset, at selskabet drives i forskellige medlemsstater.

Endeligt arbejder regeringen for, at selskaberne ikke påføres unødvendige administrative og økonomiske byrder i forbindelse med selskabernes registreringer i de nationale selskabsregistre.

8. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Der er tale om en forordning, der finder umiddelbar anvendelse i medlemsstaterne. Forordningen, der gennemfører en ny fælleseuropæisk selskabsform, er et frivilligt tilbud særligt målrettet SMV'er og tilsigter at udgøre en fuldstændig selskabsretlig regulering af den pågældende selskabsform.

SPE-selskabet reguleres af en kombination af EU-retlige og udfyldende nationale regler. Nationale selskaber reguleres af rent nationale regler. Det er de selskabsretlige regler i SPE-selskabets registreringsland, der finder udfyldende anvendelse. Der er således forskel på den selskabsretlige regulering af nationale selskaber, fx anpartsselskaber og SPE-selskaber.

Når selskabet er registreret i et medlemsland, er der ikke forskel på, hvorledes øvrig national lovgivning finder anvendelse på SPE-selskabet og sammenlignelige nationale selskabstyper. Således vil et dansk registreret SPE-selskab være omfattet af de samme regler som et dansk anpartsselskab. Tilsvarende vil fx et tysk registreret SPE-selskab være omfattet af de samme regler i Danmark som i et hvilket som helst andet tysk registreret selskab, der driver virksomhed i Danmark.

Det betyder for eksempel, at de arbejdsretlige regler, der gælder i det land, hvor den ansatte faktisk arbejder, finder anvendelse, uanset hvor SPE-selskabet måtte være registreret selskabsretligt. Det er alene forholdene i forbindelse med medarbejdermedbestemmelse, som reguleres af forordningen.

Hvad angår det skatteretlige forhold vurderes forslaget ikke at give anledning til skattemæssige betænkeligheder. Et SPE-selskab, der registreres i en anden medlemsstat, vil således efter de allerede gældende skatteregler være fuldt skattepligtigt til Danmark, hvis selskabets ledelse har sit hovedkontor her i landet. SPE-selskabet vil være skattepligtigt på samme måde som et dansk indregistreret aktie- eller anpartsselskab.

Hvis et SPE-selskab, der registreres i en anden medlemsstat, ikke har sit hovedkontor i Danmark, vil selskabet alligevel være skattepligtigt i Danmark af indkomst vedrørende selskabets erhvervsmæssige aktivitet (faste driftssted), faste ejendomme m.v. i Danmark. Dette følger ligeledes af de allerede gældende skatteregler.

De skitserede bestemmelser om fuld og begrænset skattepligt suppleres endelig af bestemmelser om fraflytningsbeskatning i tilfælde, hvor aktiver flyttes ud af dansk beskatning.

Det fremgår udtrykkeligt af begrundelsen for forordningsforslaget, at valget af SPE-selskabet som retlig form for at udøve erhvervsvirksomhed i EU bør være skattemæssigt neutral, og at SPE-selskabet derfor bør underlægges samme skattemæssige behandling som lignende nationale selskaber.

Der vil på enkelte områder være behov for supplerende national selskabsretlig og regnskabsretlig lovgivning for at sikre det nødvendige grundlag for forordningens anvendelse nationalt, fx hvad angår åbenhed om ejerforhold. Endvidere vil der efter omstændighederne være behov for supplerende lovgivning for at sikre den nødvendige kobling til øvrig anvendelig national lovgivning.

På øvrige områder uden for det selskabsretlige vil et SPE-selskab være omfattet af den relevante lovgivning, fx hvad angår skat, arbejdsret, regnskabsret, konkursret, m.v. afhængig af, hvad der i national ret måtte være fastsat.

Forslaget skønnes at ville medføre begrænsede merudgifter til it-tilpasninger i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen med henblik på at kunne registrere disse selskaber. Merudgiften forventes afholdt inden for ministeriets egne rammer.

Forslaget skønnes herudover ikke at ville få statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

De samfundsmæssige konsekvenser kan ikke angives, men forordningen tilsigter at bidrage til gunstige rammevilkår, som styrker SMV'ers muligheder for at drive virksomhed i det indre marked.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forordningen har ikke i sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet. Der er tale om et frivilligt tilbud til erhvervslivet om en ny selskabsform, som tilsigter at forenkle virksomhedsdrift i det indre marked.

Forordningen kan mindske omkostningerne og de administrative byrder forbundet med virksomhedsdrift i det indre marked.

11. Tidligere forelæggelse i Europaudvalget

Folketingets Europaudvalg er tidligere blevet orienteret om Kommissionens initiativ i forbindelse med den generelle behandling af "Small Business Act" for Europa ved grundnotat af 18. juli 2008.

Økonomi- og erhvervsministeren har på Europaudvalgets møde den 19. september 2008 i forbindelse med samrådsspørgsmål A ad KOM (2008) 396 orienteret Europaudvalget om forslaget.

På Europaudvalgets møde den 28. november 2008 orienterede økonomi- og erhvervsministeren om forslaget forud for rådsmødet (konkurrenceevne) den 1.-2. december 2008, hvor forslaget var på dagsordenen til fremskridtsrapport.

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg den 27. november 2009 forud for rådsmøde (konkurrenceevne) den 3.-4. december 2009.

2. Forslag om sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre

KOM(2011) 79 endelig

Resumé

Kommissionen foreslår en ændring af tre eksisterende direktiver, som skal medvirke til at forbedre udveksling af oplysninger mellem centrale handels- og selskabsregistre i EU. Det skal føre til bedre udnyttelse af det indre marked ved at øge tilliden til EU's indre marked og fremme EU-virksomhedernes konkurrenceevne ved at reducere administrative byrder og øge retssikkerheden ved at fremme samarbejdet mellem selskabsregistre i Europa..

Et øget samarbejde mellem de nationale selskabsregistre vil potentielt have positive konsekvenser for virksomhedernes administrative byrder. Udover at lette adgangen for selskaber til forretningsrelaterede oplysninger, vil det desuden kunne skabe grundlag for et øget datagenbrug inden for hele EU.

Ændringerne vedrører adgang til selskabs- og regnskabsoplysninger og udveksling af sådanne oplysninger i forhold til grænseoverskridende fusioner, flytning af hjemsted og ajourføring af registrering af filialer i udlandet.

Forslaget vil have lovgivningsmæssige og mulige statsfinansielle konsekvenser.

1. Baggrund og indhold

Kommissionen har den 24. februar 2010 fremsat forslag til ændring af tre selskabsdirektiver i forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 89/666/EØF, 2005/56EF og 2009/101/EF for så vidt angår sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre.

Det foreslås at ændre 1. selskabsdirektiv om offentliggørelse af selskabs- og regnskabsoplysninger, 10. selskabsdirektiv om grænseoverskridende fusioner og 11. selskabsdirektiv om filialer.

Retsgrundlaget for direktivforslaget er artikel 50, stk. 2, litra g, i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, som også udgør retsgrundlaget for de direktiver, der foreslås ændret. Ændringsdirektivet skal vedtages i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure i EU med Europa-Parlamentet som medlovgiver.

Det er i dag let at få adgang til offentlige oplysninger om selskaber i det land, hvor selskaberne er registreret. Der har siden 1. januar 2007 været krav om, at medlemslandene bl.a. skal have elektroniske selskabsregistre enten nationalt eller regionalt. Disse registre indeholder kun oplysninger

om selskaber registreret inden for det givne område. Det har dog vist sig, at selskaber i stigende grad ekspanderer på tværs af grænserne og udnytter de muligheder, som er opstået som følge af det indre marked. Der er derfor også en stigende efterspørgsel på oplysninger om selskaber på tværs af grænserne, og selv om disse oplysninger kan indhentes allerede i de enkelte registre, kan tekniske eller sproglige barrierer besværliggøre adgangen til oplysningerne.

Det er derfor foreslået, at der skal ske en sammenkobling af selskabsregistre, så en række oplysninger, særligt vedrørende filialer og grænseoverskridende fusioner, kan udveksles mellem registrene. Desuden skal der indføres en enkelt europæisk identifikator, der gør det muligt at identificere det enkelte selskab (en slags EU CVR-nr.), samt ensartede regler for ajourføring af oplysninger i de enkelte registre.

Kommissionen angiver, at formålet med initiativet er at bidrage til at øge tilliden til EU's indre marked ved at skabe et mere sikkert erhvervmiljø for forbrugere, kreditorer og andre forretningsparter. Desuden er det formålet at fremme EU-virksomhedernes konkurrenceevne. Det skal ske ved at reducere administrative byrder og øge retssikkerheden ved at fremme samarbejdet mellem selskabsregistre i Europa. Der foreslås ændringer i forbindelse med procedurerne ved grænseoverskridende fusioner, flytninger af hjemsted og ajourføring af registrering af filialer i udlandet, hvor der ikke findes samarbejdsmechanismer eller kun begrænsede mekanismer.

Direktivforslaget indeholder følgende konkrete ændringer:

Artikel 1: Ændring af 11. selskabsdirektiv (89/666/EØF):

- A. Indførelse af unik identifikator (registreringsnummer) for filialer, så der kan foretages utvetydig identifikation inden for EU/EØS.
- B. Det selskabsregister, hvori en filial er registreret, skal hurtigst muligt underrette det selskabsregister, hvori hovedselskabet er registreret., om ændringer i de filialoplysninger, som er omfattet af direktivets art. 2. Underretningen skal fremover ske via det elektroniske netværk, som skal indføres i henhold til ændringen i 1. direktiv, jf. nedenfor.¹
- C. Krav om indførelse af procedurer i medlemslandene til behandling af oplysninger om ændringer i filialer af danske selskaber og oplysninger om ændring af hovedselskaber, som har filialer registreret i Danmark. Procedurerne skal sikre lukning af filialer registreret i Danmark hurtigst muligt efter underretning om ophør af hovedselskabet.

¹ Det vedrører adresse, formål, oplysning om register og registreringsnr, benævnelse for filial/selskab, ledelse/tegningsberettigede, opløsning/likvidation e.l., regnskabsdokumenter, ophør samt evt. underskriftsprøver, stiftelsesdokument og vedtægt, registreringsbevis og angivelse af evt. sikkerhedsstillelse.

- D. Udarbejdelse af delegerede retsakter, så Kommissionen kan vedtage visse tekniske specifikationer vedr. IT-netværk og standarder.
- E. Behandlingen af personoplysninger skal ske i overensstemmelse med persondatadirektivet 95/46/EF af 24. oktober 1995.

Artikel 2: Ændring af direktiv 2005/56/EF (10. direktiv):

- A. Den hidtidige underretning, fra det register hvor det modtagende selskab er registreret, om den grænseoverskridende fusions virkning, skal fremover ske via det elektroniske netværk, som indføres i 1. direktiv, jf. nedenfor.
- B. Delegerede retsakter, så Kommissionen kan præcisere ”de tekniske standarder for overførsel af oplysninger mellem registre” og ”de standardformularer for underretning om grænseoverskridende fusioner, som skal anvendes”.
- C. Behandlingen af personoplysninger skal ske i overensstemmelse med persondatadirektivet 95/46/EF af 24. oktober 1995.

Artikel 3: Ændring af direktiv 2009/101/EF (1. direktiv):

- A. Selskabsoplysninger i henhold til 1. direktiv skal være offentligt tilgængelige senest 15 dage efter beslutningen om ændring.²
- B. Indførelse af unik identifikator (registreringsnummer) for selskaber, så der kan foretages utvetydig identifikation inden for EU/EØS.
- C. Selskabsoplysninger offentliggjort i henhold til 1. direktiv skal kunne indhentes elektronisk af enhver ansøger via en europæisk elektronisk platform, som kan tilgås fra alle medlemsstater.
- D. Selskabsoplysninger skal vedhæftes klare oplysninger, så modtageren er bekendt med oplysningernes gyldighed.
- E. Gebyrer opkrævet i forbindelse med offentliggørelse af selskabsoplysningerne må ikke overstige de administrative omkostninger forbundet hermed.
- F. Det centrale register i henhold til 1. direktiv skal være forbundet til de øvrige EU-landes selskabsregistre og udgøre en del af et elektronisk netværk.
- G. Et hovedselskabs register skal hurtigst muligt underrette filialens register om ændringer i de registrerede selskabsoplysninger i henhold til 1. direktiv.
- H. Delegerede retsakter, så Kommissionen kan præcisere bl.a. finansiering af det elektroniske netværk, mindstekrav til sikkerhed, sprog, fastlæggelse af standarder som muliggør en automatiseret dataudveksling, samt konsekvenserne af manglende overholdelse af de delegerede retsakter.
- I. Behandlingen af personoplysninger skal ske i overensstemmelse med persondatadirektivet 95/46/EF af 24. oktober 1995.

² Det vedrører stiftelsesdokument og vedtægt, ledelse, selskabskapital, regnskabsdokumenter, hjemsted, opløsning, afgørelse om ugyldighed, likvidator og likvidationens afslutning.

Direktivet skal i henhold til forslaget være implementeret i dansk ret senest den 1. januar 2014.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentets udtalelse om forslaget foreligger endnu ikke.

3. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører i forslaget, at erfaringerne fra næsten to årtier med frivilligt samarbejde mellem europæiske selskabsregistre viser, at selvregulering ikke er tilstrækkeligt til at opnå målene i dette initiativ. Derimod er den ønskede mulighed for udveksling af og adgang til selskabsretlige oplysninger inden for EU kun en mulighed, hvis området reguleres på EU-plan. Forslaget er begrænset til det, der er nødvendigt for at etablere fungerende kommunikationsmekanismer mellem selskabsregistre inden for de berørte områder, og de står i et rimeligt forhold til dette mål. En EU-foranstaltning er berettiget.

På denne baggrund er det vurderingen, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet der er tale om etablering af fælles procedurer og regler, som kræver samordning på tværs af medlemslande.

4. Gældende dansk ret

Selskabs- og handelsregistre er reguleret i lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven), jf. lov nr. 470 af 12. juni 2009 med senere ændringer, og lov om Det Centrale Virksomhedsregister, jf. lov nr. 653 af 15. juni 2006 med senere ændringer.

5. Høring

Direktivforslaget har været sendt i høring hos en række organisationer, foreninger m.v. med frist for besvarelse den 14. marts 2011. Direktivforslaget har efterfølgende været sendt i høring hos specialudvalget for etablering og tjenesteydelser med frist for besvarelse den 18. april 2011.

Forslaget er sendt i høring hos i alt 55 organisationer, foreninger m.v. Der er modtaget svar fra 15, hvoraf 7 ikke har haft bemærkninger.

Høringen afspejler, at der generelt er tilslutning til forslaget. I de indkomne høringssvar er der således kun få bemærkninger.

Danmarks Rederiforening støtter forslaget under henvisning til, at det vil reducere administrative byrder og øge retssikkerheden.

Dansk Revisorforening (DRF) ser positivt på forslaget og anfører i høringssvaret, at de tilslutter sig indførelsen af minimumskrav for hvilke in-

formationer der skal oplyses i de nationale selskabsregistre, samt at der skal være en tidsfrist for registrering på 15 dage.

DRF anfører, at direktivforslaget skal implementeres effektivt og rettidigt. De IT-mæssige forudsætninger må ikke udgøre en praktisk hindring for, at direktivet kan fungere.

Danske Advokater bemærker, at det vil være afgørende for det fælles registers effektivitet, at det bliver på fransk og engelsk, således at enhver oplysning ikke skal oversættes til alle de officielle sprog i EU.

Datatilsynet bemærker, at de på baggrund af direktivforslagets henvisninger til direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, går ud fra, at persondataloven³ med tilhørende bekendtgørelser skal iagttages for alle behandlinger af personoplysninger i forbindelse med direktivet, som danske myndigheder er dataansvarlige for.

Datatilsynet forudsætter således, at såvel persondataloven, som bekendtgørelser udstedt i medfør heraf, herunder sikkerhedsbekendtgørelsen og eventuelle henstillinger fra Datatilsynet, også vil blive iagttaget, når danske myndigheder behandler personoplysninger inden for rammerne af de omhandlede direktiver.

Hvis det i direktivforslaget nævnte elektroniske netværk anvendes til behandling af personoplysninger, skal Datatilsynet anmode om, at det fra dansk side afklares, hvordan reglerne kan forenes med, at persondataloven og sikkerhedsbekendtgørelsen finder anvendelse. Hvis hensigten er, at det i stedet er Kommissionen, der fastlægger sikkerhedsniveauet, vil der efter Datatilsynets umiddelbare opfattelse være vigtigt, at dette ser i overensstemmelse med Persondatadirektivet 95/46/EF af 24. oktober 1995.

DI - Organisation for erhvervslivet er positivt indstillet over for forslaget om at sammenkoble EU-medlemsstaternes selskabsregistre.

DI anfører for så vidt angår beføjelserne til Europa- Kommissionen om at vedtage delegerede retsakter om tekniske detaljer m.v., som skal sikre den praktiske gennemførelse af den foreslåede sammenkobling af selskabsregistre, herunder bl.a. med hensyn til de sprog, der skal anvendes i det elektroniske netværk af registre, at udmøntningen af f.eks. sprogkrav bør ske på en måde, der ikke medfører yderligere byrder for selskaberne. Det bør således ikke være selskabernes ansvar at sikre, at registrerede oplysninger er tilgængelige på flere sprog. DI ser gerne, at det bliver muligt for et dansk selskab at indgive oplysninger på engelsk.

³ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer.

For så vidt angår den foreslåede bestemmelse om, at data skal ajourføres senest 15 kalenderdage efter, at den tilgrundliggende ændring finder sted, kan DI kan tilslutte sig den bagvedliggende hensigt om, at registrerede oplysninger bør være ajourførte og aktuelle.

DI anfører til sidst i høringssvaret, at man generelt i forbindelse med det videre arbejde bør have fokus på ikke at pålægge selskaberne yderligere administrative byrder.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR) er meget positivt indstillet over for forslaget om at sammenkoble de nationale selskabsregistre og virksomhedsregistre i EU-landene.

FSR er af den opfattelse, at forslaget bør udvides til at omfatte årsregnskaber og andre oplysninger om virksomhederne, som bliver indsamlet og offentliggjort hos myndighederne. Det er FSRs vurdering, at nem, rettidig og omkostningseffektiv adgang til at trække regnskabsoplysninger – også fra virksomheder i andre lande – er særligt vigtigt for samhandel og kreditgivning. Der er som bekendt et internationalt anerkendt rapporteringsværktøj (XBRL), som er udviklet med henblik på standardiseret udveksling og opbevaring af finansiel information fra virksomhederne, og Europa-Kommissionen bør derfor positivt overveje brugen af XBRL til opbevaring for at give nem adgang til at hente regnskabsoplysninger.

FSR anfører, at forslaget om, at selskaber skal have en unik identifikator, der muliggør en utvetydig identifikation i EU/EØS, bør ske ved at tilføje en landekode til hvert virksomhedsnummer (CVR-nummer), således at danske virksomheder vil kunne beholde et eksisterende CVR-nummer.

FSR antager, at der ikke bliver krav om, at selskaberne skal oversætte dokumenterne til andre EU-sprog, da det vil kunne blive ganske byrdefuldt. Brugen af en internationalt anerkendt systematik (XBRL) vil mindske ulemperne ved forskellige sprog. Som følge af de betydelige fordele ved sammenkoblingen af selskabsregistre mv. ser FSR gerne, at dette prioriteres højt i EU/EØS, og en vedtagelse og gennemførelse bør fremskyndes mest muligt.

Landbrug og Fødevarer (LF) har ingen konkrete bemærkninger til forslaget, men anfører at ansvaret og omkostningerne forbundet med etableringen og driften af de nødvendige IT-systemer, samt udvekslingen af de påkrævede oplysninger, ikke pålægges virksomhederne, men skal være selskabsmyndighedernes ansvar.

Dette anfører LF, at der ikke via de foreslåede regler skal pålægges pligt for danske virksomheder til at registrere oplysninger i et selskabsregister, som virksomhederne ifølge de gældende nationale regler i dag ikke er forpligtede til.

Håndværksrådet er positivt stemt over for det fremlagte forslag, der skal være med til at gøre det lettere at drive virksomhed over landegrænserne. Håndværksrådet anfører desuden, at de tillige finder det positivt, at forslaget vil lette de administrative byrder for erhvervslivet, hvilket ligeledes er nødvendigt i bestræbelserne på at give erhvervslivet bedre rammebetingelser for at skabe vækst. Det er afgørende for Håndværksrådet, at de eventuelle implementeringsomkostninger ikke væltes over på erhvervslivet.

6. Andre landes holdninger

Der er overordnet set tilslutning til Kommissionens direktivforslag. Dog er der flere lande, der stiller spørgsmål til finansieringen af forslaget, til den påtænkte delegation af kompetencer til Kommissionen og til den konkrete udformning af den tekniske løsning. Kommissionen har bl.a. tilkendegivet, at projektet skal finansieres af medlemslandene.

Det nuværende forslag rejser således en række konkrete problemstillinger bl.a. om, hvordan det elektroniske netværk skal fungere, og hvem der skal drive og have ansvaret for netværket. Det er desuden på nuværende tidspunkt uklart for en lang række medlemslande, herunder Danmark, hvad der skal reguleres i henholdsvis direktivet og eventuelle delegerede retsakter. Der er bred enighed blandt medlemslandene om, at formålet, indholdet og omfanget af de konkrete delegationer skal uddybes.

7. Foreløbig dansk holdning

Regeringen støtter aktivt arbejdet med bedre regulering i EU. Arbejdet i EU ligger i naturlig forlængelse af indsatsen for regelforenkling og administrative lettelser i Danmark.

Det vurderes fra regeringens side, at de ændringer, Kommissionen har valgt i forhold til den selskabsretlige del af direktivet, ikke vil medføre væsentlige udfordringer for danske virksomheder og myndigheder, og at de foreslåede ændringer derfor overordnet set vil kunne støttes.

Regeringen kan som udgangspunkt støtte Kommissionens forslag om en sammenkobling af selskabsregistrene. Omkostningerne ved en sammenkobling skal dog undersøges nærmere og skal være proportionale i forhold til udbyttet af en sammenkobling. I den forbindelse finder Regeringen det væsentligt at det undersøges, hvordan EBR sammenslutningen og dens tekniske løsning kan anvendes.

Det er ligeledes vurderingen, at et samarbejde mellem de nationale selskabsregistre vil have en positiv effekt på lempelsen af virksomhedernes administrative byrder. Danmark støtter arbejdet med at lempe de admini-

strative byrder på EU niveau og Regeringen støtter derfor også på den baggrund det foreslåede direktivforslag.

8. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Det må forventes, at lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven), jf. lov nr. 470 af 12. juni 2009 med senere ændringer, og lov om Det Centrale Virksomhedsregister, jf. lov nr. 653 af 15. juni 2006 med senere ændringer, skal ændres som følge af direktivforslaget.

Forslaget skønnes at kunne medføre statsfinansielle konsekvenser for Danmark i form af udgifter til tilpasning af Erhvervs- og Selskabsstyrelsens registreringssystem med henblik på at håndtere de nye krav om adgang til oplysninger og udveksling af disse. Det nærmere beløb vil afhænge af den konkrete løsning. Det foreslås, at eventuelle merudgifter søges dækket gennem øget betaling for anvendelse af oplysninger fra European Business Register (EBR). Udgifterne forventes således afholdt inden for ministeriets egen ramme.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget forventes at medføre positive samfundsøkonomiske konsekvenser, da de foreslåede ændringer vil medføre større åbenhed om selskabsoplysninger på tværs af landegrænserne, hvilket bl.a. vil kunne stimulere samhandlen inden for EU.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget forventes at medføre administrative lettelser til gavn for selskaberne, da et øget samarbejde mellem de nationale selskabsregistre som udgangspunkt potentielt vil have positive konsekvenser for virksomhedernes administrative byrder. Der vil fremover være et øget samarbejde mellem selskabsregistrene, som vil lette adgangen til registrene og derved øge gennemsigtigheden i det indre marked. Udover at lette adgangen, for selskaber til forretningsrelaterede oplysninger, vil det desuden kunne skabe grundlag for et øget datagenbrug inden for hele EU.

For tværnationale selskaber vil det bl.a. betyde, at de vil kunne slippe for at skulle indberette de samme oplysninger til flere medlemsstater, idet de forskellige selskabsregistre vil kunne hente oplysninger fra hinanden. Det vil også blive nemmere for et dansk selskab at skaffe dokumentation for selskabets eksistens, hvis det etablerer et datterselskab i en andet EU medlemsstat.

Der vil være forbundet en del arbejde med at administrere en sådan løsning, herunder at skulle vedligeholde og opdatere oplysningerne samt eventuelt gøre dem tilgængelige på alle medlemsstaters sprog. I relation til målet om at reducere virksomhedernes administrative byrder, er det

derfor hensigtsmæssigt, at det er myndighederne og ikke virksomhederne, der forestår så meget som muligt af dette arbejde.

11. Tidligere forelæggelse i Europaudvalget

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

3. Udmøntning af forstærket samarbejde på patentområdet

KOM(2011) 215 og KOM(2011) 216

Resumé

Rådet (konkurrenceevne) vedtog den 10. marts 2011 at indlede et forstærket samarbejde á 25 lande (med undtagelse af Italien og Spanien) omkring vedtagelse af et patent med enhedsdækning i de deltagende lande. Kommissionen har på dette grundlag den 13. april 2011 fremlagt to forslag til udmøntning af det forstærkede samarbejde. Det drejer sig om et forordningsforslag vedrørende enhedspatentbeskyttelse og et forordningsforslag om en tilhørende oversættelsesordning. Det foreslås at give den europæiske patentmyndighed, EPO, mulighed for at udstede europæiske patenter med enheds karakter, som dermed umiddelbart får samme virkning i alle de 25 lande, som har tilsluttet sig det forstærkede samarbejde. Forordningen skal udgøre en særlig aftale i henhold til den Europæiske Patentkonventions art. 142, der omhandler denne mulighed. Forslaget til oversættelsesordning er baseret på den gældende praksis i EPO, suppleret med en maskinoversættelsesløsning og tilhørende overgangsordninger. Forslagene ændrer ikke i patentlovgivningens substans og vurderes ikke at medføre konsekvenser for dansk lovgivning i øvrigt.

Forslagene er sat på dagsordenen for rådsmødet (konkurrenceevne) den 30. maj 2011 med henblik på udveksling af synspunkter.

1. Baggrund og indhold

Kommissionen fremlagde den 13. april 2011 to forslag til udmøntning af Rådets beslutning af 10. marts 2011 om indgåelse af forstærket samarbejde på patentområdet med deltagelse af 25 EU-lande (alle EU-lande på nær Italien og Spanien). Det drejer sig om forslag til forordning om enhedspatentbeskyttelse, KOM(2011) 215, og forslag til forordning om oversættelsesordning for denne enhedspatentbeskyttelse, KOM(2011) 216.

Forslagene udgør tilsammen det ene hovedelement i den reform af det europæiske patentsystem, der siden 2000 har været forhandlet i EU-regi.

Kommissionen fremsatte i 2000 sit oprindelige forordningsforslag til fællesskabspatentet, KOM(2000) 412, med det formål bl.a. at skabe et patent, der umiddelbart fra udstedelsen skulle være gældende for hele EU. Dette patent skulle således komplementere eksisterende patenteringsmuligheder, som omfatter:

- rent nationale patenter udstedt af nationale patentmyndigheder og
- almindelige europæiske patenter udstedt af EPO, som fra udstedelsen overgår til at være et bundt af nationale patenter, der kan gøres gyldige i de EPO-lande, hvor patenthaver ønsker beskyttelse.

EPO (den europæiske patentorganisation med tilhørende patentmyndighed) er en mellemstatslig organisation, der p.t. tæller 38 europæiske medlemslande, herunder alle 27 EU-medlemslande.

Det oprindelige forslag indeholdt bl.a. bestemmelser om, på hvilke sprog patentansøgninger kunne indleveres og behandles, samt til hvilke sprog og i hvilket omfang der skulle ske oversættelse af udstedte fællesskabspatenter.

Ligeledes indeholdt forslaget udkast til et fælles patentdomstolssystem, der alene skulle gælde for fællesskabspatenter. Det blev senere i forhandlingerne udskilt til separat vedtagelse, men i den forståelse, at begge elementer indgår i en samlet pakkeløsning.

Rådet nåede i marts 2003 en fælles holdning, der bl.a. i oversættelses-spørgsmålet var væsentligt ændret i forhold til Kommissionens forslag. De efterfølgende drøftelser viste, at der ikke var grundlag for enighed, og forhandlingerne lå fra foråret 2004 stille indtil 2007, hvor de blev genoptaget.

Da forhandlingerne på baggrund af en omfattende høringsproces blev genoptaget i 2007, var udgangspunktet lydighed for industriens ønsker om en europæisk patentreform med to hovedelementer. Dels et patent, der fra udstedelsen er umiddelbart gyldigt i hele EU, dels en fælles domstolsløsning, der kan håndtere civile tvister.

I december 2009, blev der i Rådet (konkurrenceevne) opnået generel indstilling om det oprindelige forslag til forordning om fællesskabspatentet, hvor bl.a. spørgsmålet om oversættelsesordningen var udeladt. Der blev samtidig vedtaget rådskonklusioner, hvori jurisdiktionen for fællesskabspatentet tillægges en fælles patentdomstolsløsning, der også skal have jurisdiktion for almindelige europæiske patenter.

Af forordningsforslaget fra december 2009 fremgår det, at fællesskabspatentets ikrafttræden bør ske samtidig med ikrafttrædelsen af en forordning om patentets oversættelsesordning. Endvidere fremgår det, at der først vil kunne søges om fællesskabspatenter, når aftalen om den fælles patentdomstolsløsning er trådt i kraft.

Forslaget til enhedspatentbeskyttelse er fremsat med hjemmel i TEUF art. 118, stk. 1, og skal behandles i den almindelige lovgivningsprocedure med Europa-Parlamentet som medlovgiver, jf. i TEUF art. 294. Forslaget til oversættelsesordningen er fremsat med hjemmel i TEUF art. 118, stk. 2, og skal behandles efter særlig lovgivningsprocedure, hvorefter en vedtagelse skal ske med enstemmighed i Rådet efter høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget til enhedspatentbeskyttelse

Med forslaget indføres et alternativ, der komplementerer eksisterende patentbeskyttelsesmuligheder. Forslaget vil gøre det muligt at opnå en umiddelbar og ensartet patentbeskyttelse i de 25 EU-lande på baggrund af et almindeligt europæisk patent udstedt af EPO.

EPO tildeler denne enhedskarakter på konkret anmodning fra ansøger i henhold til art. 142 i den Europæiske Patentkonvention (EPK). Det følger herefter af forordningsforslagets art. 1, at forordningen betragtes som en særlig aftale indgået under EPK art. 142.

Tildelingen af enhedskarakter medfører, at det pågældende patent kun kan begrænses, licenseres, overdrages, ugyldiggøres eller ophøre med virkning for samtlige deltagende lande i det forstærkede samarbejde. Der kan tildeles enhedskarakter uanset patenthavers nationalitet og bopæl.

Et europæisk patent med enhedskarakter skal betragtes som et nationalt patent i det deltagende medlemsland, hvor patenthaver er bosiddende eller har sit primære forretningssted. Er patenthaver hverken bosiddende eller med forretningssted i et af de 25 EU-lande, betragtes et europæisk patent med enhedskarakter som et nationalt patent i det land, hvor EPO har sit hovedkvarter (Tyskland).

Med henblik på tildeling og administration af patenter med enhedskarakter tilføres EPO en række opgaver i medfør af EPK art. 143. Det drejer sig bl.a. om modtagelse af anmodning om og tildeling af enhedskarakter. Endvidere ajourføring af et register, der ligeledes skal indeholde oplysninger om begrænsninger, licenser, overdragelser, ugyldiggørelser eller ophør af disse patenter.

En anden af EPO's administrative opgaver i relation til patenter med enhedskarakter omhandler opkrævning og administration af fornyelsesgebyrer, herunder videredistribution af den andel, der tilfalder de deltagende medlemslandes nationale patentmyndigheder.

De deltagende medlemslandes patentmyndigheder tildeles ligeledes en række opgaver. Disse myndigheder skal bl.a. sikre, at anmodninger om enhedskarakter indleveres tidsmæssigt, ligesom myndighederne får et medansvar for ajourføring af ovennævnte register.

Endvidere skal alle de 25 lande være repræsenteret i den komité under EPO's administrationsråd, som skal styre og overvåge EPO's administration af patenter med enhedskarakter. De deltagende lande er samtidig ansvarlige for at sikre national domstolskontrol af EPO's afgørelser i relation til tildeling af enhedskarakter.

Det foreslås, at EPO's omkostninger som følge af de opgaver, der tilføjes i medfør af EPK art. 143, dækkes fuldt ud via de indkomne gebyrer.

For så vidt angår de årlige fornyelsesgebyrer, skal de være progressivt stigende over patentets levetid og tilstrækkelige til at dække EPOs omkostninger til sagsbehandling og administration samt sikre balance i EPOs samlede budget.

På det grundlag skal gebyrniveauet nærmere fastsættes, så det

- a) bidrager til at skabe innovation og konkurrencedygtige europæiske virksomheder,
- b) afspejler det geografiske område, som patentet dækker,
- c) svarer til omkostningsniveauet for et gennemsnitligt almindeligt europæisk patent valideret blandt de lande, der deltager i det forstærkede samarbejde.

For så vidt angår den andel af fornyelsesgebyrerne, der skal videredistribueres til de nationale patentmyndigheder, foreslås det, at andelen skal være 50 pct. af gebyrindtægterne minus dækningen af EPOs omkostninger til administration af patenter med enhedskarakter.

Det følger endvidere af forslaget, at Kommissionen skal fastlægge den konkrete fordeling af gebyrerne på baggrund af følgende kriterier:

- a) antallet af ansøgninger,
- b) markedsstørrelse udtrykt ved befolkningsantal og
- c) kompensation til medlemslande, der ikke har et af EPO's officielle sprog, som har uforholdsmæssigt lav patentaktivitet, og hvis medlemskab af EPO er relativt nyt.

Det foreslås herefter, at Kommissionen via delegerede retsakter iht. TEUF art 290 fastlægger det endelige gebyrniveau og den eksakte fordeling af gebyrindtægter til de nationale patentmyndigheder.

Af forslagets afsluttende bestemmelser fremgår, at forordningen træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelse i EU-Tidende, og at den skal gælde fra samme dato som forordningen vedrørende oversættelsesordningen. Der kan herefter anmodes om enhedspatentbeskyttelse for alle europæiske patenter, der udstedes fra og med denne dato.

Forslaget til oversættelsesordning

Forslaget til oversættelsesordning er baseret på det system, der gælder for EPOs udstedelse af europæiske patenter, suppleret med maskinoversættelse og en overgangsordning.

Der kan indleveres ansøgninger på alle officielle EU-sprog. Hvor der ansøges på et EU-sprog, som ikke er et af de tre officielle EPO-sprog (engelsk, fransk og tysk), skal ansøger sørge for oversættelse til et af disse sprog med henblik på sagsbehandling. I disse tilfælde vil ansøger få sine udgifter hertil godtgjort helt eller delvist i form af gebyrreduktioner. Udgifterne til godtgørelse dækkes ind via de patentgebyrer, der indbetales til EPO.

Patentet offentliggøres i sin helhed (patentkrav, beskrivelse samt eventuelle illustrationer) på sagsbehandlings sproget. Derudover oversættes patentkravene til de to øvrige officielle EPO-sprog. Omkostninger hertil oppebæres af patentsystemet og finansieres via de patentgebyrer, der indbetales til EPO.

Et særligt maskinoversættelsessystem, der p.t. er under udvikling, skal tilsikre, at såvel patentansøgninger som udstedte patenter bliver tilgængelige på alle officielle EU-sprog uden yderligere omkostninger for ansøger. Maskinoversættelserne vil være tilgængelige online og vederlagsfrit på anmodning. Maskinoversættelser vil alene være til information og har ingen juridisk virkning.

Indtil maskinoversættelsessystemet er tilstrækkeligt veludviklet og vel fungerende, foreslås to overgangsbestemmelser. Den ene angår de tilfælde, hvor patentet er udstedt i sin helhed på fransk eller tysk. Her skal patenthaver sørge for en oversættelse af hele patentet til engelsk. Den anden angår det tilfælde, hvor patentet er udstedt i sin helhed på engelsk. Her skal patenthaver sørge for en oversættelse af hele patentet til et hvilket som helst andet officielt sprog i et af de 25 lande, der deltager i det forstærkede samarbejde.

De ekstraordinære oversættelser har ikke juridisk gyldighed og foretages alene af informationshensyn. Efter seks år tages overgangsbestemmelserne op til revision hvert andet år, og de afvikles endeligt efter 12 år.

I tilfælde af en retssag kan en formodet krænker af et patent kræve, at patenthaver forestår autoritativ oversættelse af hele patentet til det officielle EU-sprog, der anvendes i et deltagende medlemsland, hvor den formodede krænkelser har fundet sted, eller hvor den formodede krænker har sin bopæl. Ligeledes skal patenthaver forestå autoritativ oversættelse til det processprog, der anvendes i et deltagende medlemsland, hvor sagen bliver ført.

I tilfælde af en eventuel erstatningsudmåling skal der tages hensyn til, at en krænkelser kan have fundet sted, fordi der på tidspunktet for den påståede krænkelser ikke fandtes en sådan autoritativ oversættelse af hele patentet.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet er iht. TEUF art. 118 stk. 1 medlovgiver på forslaget om enhedspatentbeskyttelse og skal iht. TEUF art. 118 stk. 2 høres om forslaget til oversættelsesordning.

Det forventes, at Europa-Parlamentets behandling af forslaget vil finde sted i Retsudvalget (JURI).

Europa-Parlamentet har i 2002 afgivet udtalelse vedrørende Kommissionens forslag fra 2000.

Heri nævnes i relation til oversættelsesspørgsmålet behovet for at finde balance mellem på den ene side hensynet til at kunne indlevere ansøgninger på eget sprog og få kendskab til indholdet af udstedte patenter, og på den anden side at holde omkostningerne på et rimeligt niveau.

I relation til samarbejde mellem patentmyndighederne anføres, at de nationale patentmyndigheder kan gennemføre dele af sagsbehandlingsarbejdet, navnlig efterforskning og undersøgelser, mens ansvaret for udstedelse alene bør påhvile EPO.

I maj 2010 har Europa-Parlamentet bekræftet den holdning, der blev udtrykt i udtalelsen fra 2002.

I forbindelse med sin godkendelse af Rådets anmodning om forstærket samarbejde opfordrede Europa-Parlamentet i februar 2011 Rådet til at vedtage en afgørelse iht. TEUF art. 333 stk. 2 om, at forordningen vedrørende oversættelsesordning skal vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure. Rådet (konkurrenceevne) har endnu ikke drøftet denne opfordring.

3. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører i forslaget, at det eksisterende europæiske patentsystem er dyrt og komplekst, hvilket først og fremmest skyldes oversættelsesomkostninger og overholdelse af medlemslandenes forskellige valideringskrav. Dette kan på EU-plan kun adresseres i form af en retsakt, der indfører enhedspatentbeskyttelse, som fra udstedelsen gælder i flere medlemslande.

Regeringen tilslutter sig Kommissionens vurdering ud fra den betragtning, at enhedspatentbeskyttelse med en tilhørende oversættelsesordning vil tilbyde ansøgere et bedre og mere effektivt patent, der komplementerer eksisterende patenteringsmuligheder, og som medfører, at man på basis af én ansøgning kan opnå samme beskyttelse i næsten hele EU.

4. Gældende dansk ret

Den gældende lovgivning om patenter findes i bekendtgørelse af patentloven, lov bekendtgørelse nr. 91 af 28. januar 2009, som er ændret ved lov nr. 579 af 1. juni 2010. Herudover findes bekendtgørelse nr. 93 af 29. januar 2009 om patenter og supplerende beskyttelsescertifikater. Danmark har tillige ratificeret Den Europæiske Patentkonvention.

5. Høring

Forslaget er den 13. april 2011 sendt i høring i specialudvalget for vækst og konkurrenceevne samt til øvrige interessenter med høringsfrist den 3. maj 2011.

Der er modtaget høringssvar fra Advokatrådet, Dansk Erhverv (DE), Dansk Industri (DI), Danske Advokater, Foreningen Industriel Retsbeskyttelse (FiR), Håndværksrådet, Lægemiddelindustriforeningen (Lif), Patentagentforeningen samt SØ- og Handelsretten (S&H).

Alle respondenterne stiller sig positivt i forhold til muligheden for at indføre en enhedspatentbeskyttelsesmulighed.

DE og DI fremhæver behovet for vedtagelse af en domstolsløsning i tilknytning til enhedspatentbeskyttelsen. Lif anfører, at tilvejebringelsen af en fælles patentdomstol af høj kvalitet er en afgørende forudsætning for at støtte patentreformens hovedelementer.

Advokatrådet, Danske Advokater, FiR og S&H anfører ligeledes, at anvendelsen af enhedspatentbeskyttelsen forudsætter et domstolssystem, og at en mulig overvejelse er at anvende den model, som gælder for EU-varemærker og EU-design.

Håndværksrådet er positive over for den foreslåede oversættelsesordning, idet der med muligheden for at indgive ansøgning på dansk og modtage kompensation for oversættelsen til EPOs processprog tages hensyn til SMV'ernes behov.

Advokatrådet, Danske Advokater, Lif og S&H anfører, at det bør sikres, at den engelske oversættelse af et patent med enhedskarakter bør være autoritativ.

Advokatsamfundet noterer sig, at bestemmelsen om, at en krænkers eventuelle sprogproblemer bør tages i betragtning i en eventuel erstatningsudmåling, imødekommer tidligere udtrykte bekymringer. DI og Danske Advokater tilslutter sig dette. Lif anfægter denne bestemmelse ud fra den betragtning, at der bør være ens vilkår for alle.

Patentagentforeningen opfordrer til, at der gøres bestræbelser på at få alle lande til at tilslutte sig.

6. Andre landes holdninger

De foreløbige drøftelser har drejet sig om koblingen mellem et fælles patentdomstolssystem og enhedsbeskyttelsen. Endvidere har flere lande udtalt foreløbige reservationer i forhold til forslaget mulige finansielle implikationer. I den sammenhæng har flere lande udtrykt modstand mod, at den nærmere fastlæggelse af gebyrniveau og fordeling af gebyrindtægter skal finde sted via delegerede retsakter iht. TEUF art 290.

For så vidt angår oversættelsesspørgsmålet har nogle lande indikeret forskellige tilgange til overgangsbestemmelserne vedrørende maskinoversættelse.

7. Foreløbig dansk holdning

Regeringen er positiv over for forslagene. For så vidt angår forslaget til enhedsbeskyttelse, er det foreløbig dansk holdning at forholde sig åbent til de kompromismuligheder, der vil kunne føre til en udmøntning af det forstærkede samarbejde, idet Danmarks udgangspunkt er, at koblingen mellem et fælles patentdomstolssystem og selve enhedsbeskyttelsen skal genetableres. Tilsvarende tager Danmark afsæt i, at enhedspatentbeskyttelsen skal være budgetneutral både for EPO og de nationale patentmyndigheder, så balancen i det europæiske patentsystems infrastruktur bevares, hvilket sikrer såvel store virksomheder som SMV'ers adgang til patentsystemet.

For så vidt angår oversættelsesordningen, er det foreløbig dansk holdning at forholde sig åbent til de kompromismuligheder, der vil kunne føre til en realisering af enhedspatentbeskyttelse, så længe det sker inden for rammerne af et begrænset oversættelsesregime, som ikke medfører uforholdsmæssigt store økonomiske omkostninger. På det grundlag vil Danmark kunne støtte op om en løsning, som er baseret på det nuværende EPO-system suppleret med en begrænset overgangsordning.

8. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

En vedtagelse af forslaget til enhedspatentbeskyttelse vil kræve en tilpasning af patentloven, hvor der i kapitel 10 C er indskrevet indledende bestemmelser om 'EF-patent m.v.'

Forslagene indebærer ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser. På længere sigt kan forslaget til enhedspatentbeskyttelse imidlertid få statsfinansielle konsekvenser for Danmark som følge af de konventionsmæssige forpligtelser, der fremgår af Den Europæiske Patentkonvention (EPK). Således pålægger EPK de kontraherende parter en forpligtelse til at inddække organisationens eventuelle tab og forpligtelser i form af lån, der tilbagebetales, i det omfang EPOs fremtidige budget tillader det.

Det bemærkes endvidere, at en fremtidig dansk tilslutning til oprettelsen af et fælles patentdomstolssystem, i det omfang forslaget er kendt i dag, indebærer afgivelse af beføjelser og kræver anvendelse af proceduren i grundlovens § 20. En fremtidig dansk tilslutning til oprettelsen af domstolssystemet kan endvidere indebære statsfinansielle konsekvenser, da finansieringen af et sådan system udestår.

Dele af udviklingsomkostningerne til maskinoversættelsessystemet finansieres over EU-budgettet.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Et effektivt patentsystem vurderes generelt at være til gavn for virksomhedernes innovationsevne og incitament til at kommercialisere deres opfindelser. Derfor vurderes patentsystemet at bidrage positivt til økonomisk vækst, konkurrenceevne og jobskabelse.

Samlet set er det hensigten med forslagene, at erhvervslivet får mulighed for i én proces at kunne opnå en billigere patentbeskyttelse i EU's 25 medlemslande, der har tilsluttet sig det forstærkede samarbejde. Med enhedspatentbeskyttelsen får patentsystemets brugere et alternativ til eksisterende patenteringsmuligheder, der først og fremmest vil være attraktivt for de brugere, som ønsker at opnå beskyttelse i et større antal af de EU-lande, som har tilsluttet sig det forstærkede samarbejde.

De samlede samfundsøkonomiske konsekvenser vil afhænge af gebyriveauet og fordelingen af gebyrindtægterne samt det fremtidige samarbejde mellem EPO og de nationale patentmyndigheder i relation til patentsagsbehandlingen. Det kan påvirke Patent- og Varemærkestyrelsens finansielle situation.

Med forslagene kan der opnås store besparelser på oversættelsesomkostninger samt de øvrige administrative procedurer, der i dag skal opfyldes for at et almindeligt europæisk patent kan blive gyldigt i de enkelte lande. Alt afhængig af hvorledes gebyrstrukturen fastlægges, vurderes det, at enhedspatentbeskyttelsen vil være fordelagtig for virksomheder, der ønsker patentbeskyttelse i mere end 4-6 af de 25 lande.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Der kan her henvises til de oven for nævnte administrative forenklinger og besparelser, forslagene indebærer for virksomheder, der ønsker patentbeskyttelse i flere EU-lande, som har tilsluttet sig det forstærkede samarbejde.

11. Tidligere forelæggelse i Europaudvalget

Forslagene har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Forslag om fællesskabspatentet har været forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg den 27. november 2009. Desuden har forslag om oversættelsesordning været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 1. oktober 2010 og til forhandlingsoplæg den 5. november 2010. Endeligt har spørgsmålet om anmodning om at indlede et forstærket samarbejde været forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg den 3. december 2010.

4. Forslag om årsregnskaberne for visse selskabsformer for så vidt angår mikroenheder

KOM(2009) 83 endelig

Revideret notat

Resumé

Kommissionen har den 26. februar 2009 fremlagt et forslag til ændring af Rådets direktiv om årsregnskaberne for visse selskabsformer (KOM(2009) 83 endelig). Kommissionen foreslår, at medlemsstaterne får mulighed for at undtage mikrovirksomheder fra 4. selskabsdirektiv, og at det herefter vil være et rent nationalt anliggende, hvilke regnskabskrav mikrovirksomheder skal være underlagt.

Det ungarske formandskab har den 20. april 2011 fremlagt et revideret kompromisforslag til ændring af Rådets direktiv om årsregnskaberne for visse selskabsformer. Det oprindelige kompromisforslag blev fremlagt den 21. marts 2011. Kompromisforslaget er udarbejdet i fortsættelse af Kommissionens forslag (KOM(2009) 83 endelig), hvis videre behandling i Rådet er blevet forkastet af et blokerende mindretal. I kompromisforslaget foreslås det, at medlemsstaterne får mulighed for at undtage mikroenheder fra visse krav i 4. selskabsdirektiv.

Sagen har den 22. september 2009 været forelagt Folketingets Europa-udvalg til forhandlingsoplæg.

Forslaget forventes på dagsordenen for rådsmødet (konkurrenceevne) den 30. maj 2011 med henblik på politisk drøftelse.

1. Baggrund og indhold

Formålet med forslaget er **fortsat** at mindske de administrative byrder for mikroenheder i EU. **Formandskabet** ønsker at give medlemsstaterne mulighed for at undtage såkaldte mikroenheder⁴ fra **visse forpligtelser** i det 4. selskabsdirektivs anvendelsesområde. Det vil betyde, at **medlemsstaterne kan undtage** mikrovirksomheder **fra** kravet om at udarbejde et årsregnskab i henhold til direktivet **om periodisering, samtlige noteoplysninger, offentliggørelse af årsrapporten og muliggøre en forkortet balance og resultatopgørelse.**

I Danmark regulerer årsregnskabsloven aflæggelsen af årsregnskaber for alle typer virksomheder. Årsregnskabsloven er inddelt i regnskabsklasser.

⁴ Mikroenheder [virksomheder] er defineret som selskaber, som ikke overskrider to af følgende 3 kriterier: 1) balancesum på 250.000 [500.000] EUR, 2) nettoomsætning: 500.000 [1.000.000] EUR og 3) gennemsnitligt antal ansatte i løbet af regnskabsåret: 10.

Regnskabskravene til de enkelte regnskabsklasser er gradueret efter [typen og] størrelsen af virksomheden.

Mikroenheder som defineret i forslaget, indgår som en del af de virksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse B i Danmark. Virksomheder i regnskabsklasse B skal bl.a. udarbejde en årsrapport. Der stilles færre krav til en virksomhed i regnskabsklasse B end til virksomheder i regnskabsklasse C og D, der omfatter mellemstore, store og børsnoterede virksomheder, **der omfatter mellemstore og store virksomheder og D, der omfatter virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land samt statslige aktieselskaber.**

Ved at give mulighed for at undtage mikroenhederne fra **visse forpligtelser i 4. selskabsdirektiv** er det for den enkelte medlemsstat muligt at reducere denne type virksomheds administrative byrder.

Formandskabets kompromisforslag medfører som udgangspunkt ingen ændringer i gældende dansk ret, idet forslaget alene indeholder en option, som medlemsstaterne senere kan vælge **eller undlade** at udnytte. Ønskes det i Danmark efterfølgende at udnytte muligheden for at **undtage mikrovirksomhederne fra visse krav i 4. selskabsdirektiv** (ændre kravene til mikrovirksomhedernes regnskabsaflæggelse og dermed mindske disse virksomheders administrative byrder), vil dette kræve en ændring af årsregnskabsloven.

Kommissionen forslag baseres på Traktatens artikel 50, stk. 1, hvilket medfører, at Rådet med kvalificeret flertal træffer afgørelse i fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentets holdning **formandskabets kompromisforslag** foreligger endnu ikke.

Europa-Parlamentet har **tidligere** udtalt sig positivt over for Kommissionens oprindelige forslag **ved vedtagelsen af holdning til forslaget den 10. marts 2010. Europa-Parlamentet foreslog dog to præciserende ændringer i Kommissionens forslag, dels tilføjelse af en betingelse om bibeholdelse af pligten til at bogføre, og dels at medlemsstaterne på nationalt plan tager særligt hensyn til tærskelværdierne for så vidt angår antallet af mikroenheder, hvor tærskelværdierne vil gælde.**

3. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører bl.a., at forslaget falder udenfor Fællesskabets enekompetence, idet regnskabskravene til mikroenheder stammer fra et EU-direktiv. Hvis medlemsstaterne skal have mulighed for at fritage mi-

kroenheder for disse krav, er det nødvendigt at ændre det 4. selskabsdirektiv, og derfor er et tiltag på EU-niveau nødvendigt. De foreslåede ændringer står i et rimeligt forhold til målet, som er at fjerne unødvendige administrative byrder for mikroenheder.

Regeringen finder i lighed med Kommissionen, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet forslaget giver medlemsstaterne mulighed for selv at udnytte en option, men ikke stille krav om ændringer.

4. Gældende dansk ret

Direktivets⁵ bestemmelser er implementeret i dansk ret ved årsregnskabsloven (lovbekendtgørelse nr. 323 af 11. april 2011).

5. Høring

Kommissionens forslag har været sendt i høring i specialudvalget for etablering og tjenesteydelser. Advokatrådet og Finansrådet havde ingen bemærkninger og herudover der indkommet følgende bemærkninger til forslaget:

Dansk Erhverv (DE) mener grundlæggende, at pligten til at aflægge regnskaber ikke kan betragtes som en administrativ byrde, da de fælles regnskabskrav er med til at sikre gennemsigtighed og sammenlignelighed medlemsstaterne imellem i form af de fælles standarder for regnskaber, hvilket både er til gavn for de regnskabsaflæggende virksomheder og regnskabsbrugerne.

Ifølge DE ændrer en gennemførelse af forslaget om at afskaffe regnskabskravene ikke på nødvendigheden af og efterspørgslen efter virksomheders offentliggørelse af regnskabsmæssige oplysninger. Der vil ikke være tale om nogen reel lettelse af administrative byrder, idet bankerne, kreditinstitutter, aktionærer, kreditorer, samhandelspartnere og de nationale offentlige myndigheder, herunder SKAT stadig vil efterspørge regnskabsmæssige opstillinger af virksomhedernes økonomiske resultater. Derimod kan manglende offentligt tilgængelig regnskabsinformation medføre øgede vanskeligheder med at opnå kredit, højere renteudgifter og lign..

Endvidere anfører DE, at en ophævelse af de eksisterende fælles regnskabskrav til mikrovirksomheder risikerer at medføre, at medlemsstaterne blot erstatter de nuværende regler med nationale standarder. Dette vil alt andet lige føre til forskelligartethed i årsregnskabernes kvalitet og mindre gennemsigtighed i nogle lande, mens der i andre lande slet ikke vil blive offentliggjort regnskaber. Et alternativ ved bortfald af regnskabspligten

⁵ EU's regnskabsdirektiver dækker alle kapital-selskaber, hvilket i Danmark betyder, at alle aktie- og anpartsselskaber er omfattet af direktiverne. Enkeltmandsvirksomheder o.lign. er ikke omfattet af direktivkravene.

for mikrovirksomheder kan ifølge DE være en afdækning af, hvorvidt regnskabskravene til virksomhederne i dette segment kan lempes. Hermed fastholdes fokus på at lempe kravene til mikrovirksomhederne mest muligt, samtidig med at adgangen til offentliggjorte regnskaber i mindre selskaber bevares.

Foreningen af Registrerede Revisorer (FRR) mener ikke, at regnskabskravene i 4. direktiv generelt er udtryk for en administrativ byrde. Direktivet er derimod udtryk for en harmonisering af de krav, EU stiller til virksomheder med begrænset hæftelse, om, hvad de skal fortælle omverdenen om deres økonomiske forhold. Fælles regnskabskrav, regnskabsprog og begrebsramme sikrer transparens og lave transaktionsomkostninger til fordel for regnskabsaflæggere og regnskabsbrugere. Regnskabskravene er således blot et udtryk for et sæt færdselsregler, som det skaber økonomisk efficiens, at alle overholder.

Ifølge FRR opnås ved at afskaffe regnskabskravene formelt en reduktion af de økonomiske byrder, men reelt vil det fortsat være nødvendigt for virksomhederne at udarbejde regnskabsmæssige opstillinger af hensyn til skattemyndigheder, pengeinstitutter og øvrige kreditorer, samt til brug for ledelsen og øvrige stakeholders. I den udstrækning skattemyndighederne i hvert land udtrykker ønske om regnskaber, vil det i stedet blive den enkelte medlemsstat, der må pålægge byrden, så virksomhederne vil næppe opleve en reel lempelse.

Bortfald af fælles regnskabskrav til mikrovirksomheder risikerer ifølge FRR at føre til det resultat, at virksomhederne hver for sig må fremstille regnskaber til de forskellige interessenter efter forskellige, individuelt fastsatte krav.

Endvidere anfører FRR, at byrdebegrebet forstås anderledes fra land til land, idet det er et udbredt ønske fra erhvervslivet i en række lande, at man reducerer byrderne ved offentliggørelse af regnskaber, ikke for at opnå en økonomisk besparelse, men for bedre at kunne gøre det muligt at holde informationerne hemmelige af hensyn til konkurrencen, idet gennemskelighed er med til at øge effektiviteten og presset på avancerne. Hvis EU afskaffer regnskabspligten, vil man teoretisk set kunne opretholde regnskabskravet i hvert land. I praksis vil der være risiko for, at denne mulighed vil blive udhulet, da en virksomhed kan ændre sit hovedsæde, f.eks. gennem oprettelse af et SPE-selskab i det land, som har de laveste krav til regnskabsudarbejdelse.

Sammenfattende mener FRR, at man bør fastholde 4. direktivs krav om regnskabspligt for alle virksomheder drevet i selskabsform, da det har stor betydning for alle virksomheder og deres stakeholders, uanset om virksomhederne har eller ikke har grænseoverskridende aktiviteter.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR) bemærker, at en effektiv og pålidelig samhandel og kreditgivning kræver en høj grad af gennemsigtighed og sammenlignelighed i virksomhedernes regnskabsaflæggelse både for små og store selskaber. Ved at indføre en undtagelsesmulighed for såkaldte mikrovirksomheder vil der med tiden blive større forskellighedsartethed i årsregnskaberne kvalitet og mindre gennemsigtighed, og i nogle lande vil der givetvis slet ikke være offentlighed om de pågældende virksomheders regnskabsoplysninger. Det fremmer næppe Kommissionens ønske om, at SMV'er skal have bedre mulighed for at handle og opnå finansiering over landegrænserne.

Ifølge FSR har de hidtidige krav om offentliggørelse af årlige regnskaber fra alle erhvervsvirksomheder i selskabsform medført, at udlån og kreditgivning kan ske effektivt og smidigt uden væsentlige, ekstra transaktionsomkostninger. Ved manglende regler om offentligt tilgængelig regnskabsinformation vil risikopræmien ved udlån og kreditgivning formodes at stige, hvilket igen betyder højere rentekomkostninger, og/eller omkostninger til ad hoc-tilvejebringelse af regnskabsinformation vil stige.

Som generel vurdering anfører FSR, at der er behov for at stramme op på – eller måske snarere sikre håndhævelsen af – det ansvar, som ledelsen har for virksomhedernes økonomiske forhold og udvikling, således at ledelsen er sig det selskabsretlige ansvar bevidst. Der kan opstå en risiko for, at ledelserne nedprioriterer dette ansvar, hvis der ikke er en lovgivningsmæssig pligt til at udarbejde årlige regnskaber. En årlig regnskabsaflæggelse over for offentligheden har en disciplinerende og præventiv effekt i forhold til overholdelse af selskabsretlige krav.”

Videre anfører FSR, at regnskabsudarbejdelsen efter de ret beskedne krav i 4. direktiv ikke er en reel byrde, heller ikke for små selskaber, da kravene er så lempelige – og der i dag er gode og effektive regnskabssystemer til rådighed for alle typer og størrelser af selskaber. De eksisterende virksomheder har indrettet deres bogholderier med henblik på at opfylde de eksisterende krav, så det vil snarere være en byrde at ændre rapporteringsformen. I alle virksomheder, uanset størrelse, har ejerne behov for løbende at kunne følge med i virksomhedens økonomiske forhold, hvilket forudsætter en løbende regnskabsføring.

Yderligere finder FSR, at man i et vist omfang nok kan lempe kravene til regnskabsaflæggelse for mikrovirksomheder uden at ødelægge det nuværende princip om obligatorisk regnskabspligt for virksomheder i selskabsform. Dette kunne f.eks. gøres ved at lade små mikrovirksomheder være omfattet af de mere beskedne krav i regnskabsklasse A i den danske årsregnskabslov (§§ 1-21) i erkendelse af, at der typisk er stor forskel på omfanget af økonomiske transaktioner i en helt lille virksomhed i forhold til andre mindre virksomheder (regnskabsklasse B). Fra dansk side kunne der således arbejdes for en klarere differentiering af regnskabskravene i 4.

direktiv frem for helt at afskaffe kravene – herunder om offentliggørelse - på europæisk niveau for mikrovirksomheder.

DI støtter forslaget, idet det ligger i tråd med et af de forslag, som DI fremførte i forbindelse med den af Økonomi- og Erhvervsministeriet nedsatte byrdekomité på regnskabsområdet. Samtidig finder DI det positivt, at der også på EU-plan er en vilje til at se på de administrative byrder, herunder komme med konkrete forslag til forenklinger. Dette er, som det fremgår af direktivforslaget, et første skridt til en velkommen modernisering af 4. regnskabsdirektiv.

DI ser gerne, at de mindre virksomheder alene skal aflevere et regnskab, der samler de nødvendige informationer til skattemyndighederne, Danmarks Statistik, og eventuelle supplerende finansielle oplysninger. Dette vil give en stor lettelse i administrative byrder for både virksomheder og myndigheder, ligesom det vil skabe en mere overskuelig – og dermed målrettet – finansiell rapportering.

Endvidere anfører DI, at man i øvrigt har noteret sig, at forslaget indfører en ny kategori – nemlig mikroenheder – der er en underkategori af mikrovirksomheder. DI finder ikke at forslaget går langt nok. Lempelsen bør gælde for alle virksomheder omfattet af den nuværende definition af mikrovirksomheder, dvs. virksomheder, der på statusdagspunktet ikke overskrider grænserne for to af følgende kriterier:

- statussum 2.000.000 EUR
- nettoomsætning 2.000.000 EUR og/eller
- gennemsnitlig antal medarbejdere i regnskabsåret 10.

I forslaget opereres med samme antal beskæftigede, men kun med en statussum på 500.000 EUR og en nettoomsætning på 1.000.000 EUR. Indførelsen af endnu en grænse finder DI ikke er gavnlige for forenklingsarbejdet i Europa. Virksomhedsstørrelserne er netop anført, således at der kan skabes ensartede regler og grænser i direktiverne.

DI tilkendegiver afslutningsvis sin til Kommissionens begrundelser, herunder at for denne størrelse af virksomheder spiller offentliggjorte regnskaber en begrænset rolle, idet f.eks. de ansatte i sådanne selskaber typisk er i direkte kontakt med ledelsen.

Håndværksrådet er principielt tilhænger af muligheden for at fjerne kravet om, at mikrovirksomheder skal udarbejde årsregnskaber. Håndværksrådet er som udgangspunkt positiv over for forslaget, idet rådet forventer, at virksomhederne i forbindelse med skatteregnskabet udarbejder noget der minder om en resultatopgørelse og tager stilling til virksomhedens afskrivninger, da det giver nødvendige oplysninger for virksomhedens ejere om driften og soliditeten. Håndværksrådet anfører, at det desuden bør undersøges grundigt, hvilke yderligere muligheder der er for at sammenlægge skatte- og årsregnskabet for mikrovirksomheder og opfordrer

Kommissionen til at vurdere, hvorvidt det er teknisk muligt, at genbruge visse af de data, som virksomhederne indberetter i forbindelse med deres skatteregnskab.

Desuden mener Håndværksrådet, at det ville være ønskeligt, hvis al lovgivning fra udformningstidspunktet tog udgangspunkt i små virksomheder og hvis der kun blev vedtaget lovgivning, som er strengt nødvendig.

Håndværksrådet går ind for undtagelser for mikrovirksomheder i det omfang det ikke er muligt at anvende ”Think Small First”-princippet”.

Danmarks Rederiforening har ligeledes tilkendegivet, at man kan tilslutte sig forslaget.

6. Andre landes holdninger

Kompromisforslaget er fremsat af formandskabet. Adskillige medlemsstater har tidligere under forhandlingerne givet udtryk for, at undtagelsesregler for mikroenheder burde afvente og medtages i Kommissionens forslag til revision af 4. og 7. selskabsdirektiv, der forventes offentliggjort senere i år.

Det tidligere blokerende mindretal er formentlig ikke afvisende overfor forslaget, og en række centrale lande støtter kompromisforslaget, mens en gruppe lande fortsat har været tøvende.

Det ungarske formandskab har valgt at sætte forslaget på dagsordenen for det kommende rådsmøde (konkurrenceevne) til politisk enighed.

7. Foreløbig dansk holdning

Regeringen støtter aktivt arbejdet med bedre regulering i EU. Arbejdet i EU ligger i naturlig forlængelse af indsatsen for regelforenkling og administrative lettelser i Danmark.

Regeringens foreløbige holdning til kompromisforslaget er, som det også var tilfældet med Kommissionens oprindelige forslag, at det er positivt, at Danmark med forslaget selv får mulighed for at bestemme, om undtagelsesoptionen skal udnyttes eller ikke.

8. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ikke i sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 22. september 2009 til forhandlingsoplæg på baggrund af notat oversendt 28. august 2009.

5. Kommissionens meddelelse ”Akten for det indre marked – 12 forslag til at fremme vækst og styrke tilliden”

KOM(2011) 206 endelig

Resumé

Kommissionen fremsatte den 13. april 2011 meddelelsen ”Akten for det indre marked – 12 forslag til at fremme vækst og styrke tilliden”. Meddelelsens 12 forslag skal bidrage til at skabe et mere velfungerende indre marked for virksomheder, arbejdstagere og forbrugere, bl.a. ved at styrke små og mellemstore virksomheders adgang til kapital, forbedre arbejdstagernes mobilitet i det indre marked og sikre et mere velfungerende digitalt indre marked for forbrugere. Formandskabet har udarbejdet et udkast til rådskonklusioner, som byder ”Akten for det indre marked” velkommen.

Meddelelsen er et centralt element i Kommissionens relancering af det indre marked frem mod 20-års jubilæet i 2012. Det er Kommissionens ambition at opnå enighed om de 12 forslag senest ved udgangen af 2012. Et moderniseret og velfungerende indre marked er herudover en vigtig forudsætning for gennemførelsen af målsætningerne i EU2020-strategien.

Kommissionens meddelelse ”Akten for det indre marked – 12 forslag til at fremme vækst og styrke tilliden” er på dagsordenen for rådsmødet (konkurrenceevne) den 30. maj 2011 med henblik på vedtagelse af rådskonklusioner.

1. Baggrund og indhold

I oktober 2010 fremlagde Kommissionen meddelelsen ”På vej mod en akt for det indre marked” (KOM(2010) 608), som et led i relanceringen af det indre marked frem mod det indre markeds 20-års jubilæum i 2012. Meddelelsen indeholdt 50 forslag, der sigtede på at skabe bæredygtig vækst for virksomheder og skabe fornyet opbakning og tillid til det indre marked, ligesom styringen af det indre marked skulle styrkes gennem bedre og mere ensartet implementering, anvendelse og håndhævelse af reglerne for det indre marked.

Meddelelsen ”På vej mod en akt for det indre marked” blev sendt i offentlig høring frem til slutningen af februar 2011 med det formål at prioritere de 50 forslag. På baggrund af resultaterne af høringen har Kommissionen fremlagt meddelelsen ”Akten for det indre marked” (KOM(2011) 206 endelig), hvori der er identificeret 12 indsatsområder. Hvert indsatsområde ledsages af et konkret lovgivningsinitiativ, som Kommissionen vil komme med forslag til, og som skal fremsættes i løbet af 2011 med henblik på at opnå endelig enighed i Europa-Parlamentet og Rådet inden udgangen af 2012.

”Akten for det indre marked” indeholder 12 nøgleindsatsområder, som skal medvirke til at modernisere rammerne for det indre marked ved at fremme

væksten og styrke tilliden. Kommissionen vil i løbet af 2011 fremsætte konkrete forslag inden for hvert af de 12 nøgleindsatsområder med henblik på at få forslagene vedtaget i løbet af 2012. De 12 nøgleindsatsområder er:

- 1) Små og mellemstore virksomheders adgang til finansiering med henblik på vedtagelse af en fælles status for kapitalfonde, som muliggør at kapitalfonde kan operere på tværs af grænserne.
- 2) Arbejdstageres mobilitet i det indre marked via revision af direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.
- 3) Intellektuelle ejendomsrettigheder skal styrkes gennem vedtagelsen af et europæisk enhedspatent.
- 4) Styrkelse af forbrugerne på det indre marked gennem udviklingen af alternative tvistbilæggelsessystemer, blandt andet for at styrke tilliden til e-handel.
- 5) Revision af standardiseringssystemet, herunder udvidelse af proceduren til at omfatte standardisering af tjenesteydelser.
- 6) Stærkere europæiske net gennem udbygning af en effektiv europæisk infrastruktur for både transport og energi.
- 7) Styrkelse af det digitale indre marked via lovgivning om anerkendelse af elektronisk identifikation og autentificering samt en revision af direktivet om digitale signaturer for at muliggøre sikker og uhindret elektronisk kommunikation.
- 8) Socialt iværksætteri via etablering af EU-rammer for solidariske investeringsfonde.
- 9) Moderniserede skatteregler, herunder revision af energibeskatningen for at tage højde for produkternes energiindhold og CO₂-emmissioner.
- 10) Øget social samhørighed i det indre marked via styrket håndhævelse og anvendelse af reglerne i udstationeringsdirektivet og forslag om præcisering af udøvelsen af de grundlæggende sociale rettigheder i forbindelse med udøvelsen af de økonomiske frihedsrettigheder.
- 11) Forbedre lovgivningsmæssige rammer for virksomheder og mindre administrative byrder via revision af direktiverne om regnskabsstandarder.
- 12) Moderniserede rammer for offentlige kontrakter for at sikre små og mellemstore virksomheder lettere adgang til offentlige kontrakter samtidig med at der tages hensyn til efterspørgslen efter miljøvenlige, socialt ansvarlige og innovative varer og tjenesteydelser.

Herudover indeholder ”Akten for det indre marked” et særskilt afsnit med konkrete tiltag, der skal sikre bedre og mere ensartet implementering, anvendelse og håndhævelse af reglerne for det indre marked. Målet er at skabe et mere velfungerende indre marked for virksomheder, arbejdstagere og forbrugere i 2012.

Kommissionen vil i slutningen af 2012 gøre status over gennemførelsen af forslagene i ”Akten for det indre marked” med henblik på at fremlægge et program for det videre arbejde med at styrke det indre marked.

Det ungarske formandskab lægger op til, at Rådet skal vedtage konklusioner om meddelelsen. I formandskabets udkast til rådskonklusioner byder Rådet "Akten for det indre marked" velkommen. Rådet tilkendegiver, at der er brug for en sammenhængende og ambitiøs konkurrenceevnestrategi for at sikre et mere velfungerende indre marked for virksomheder, navnlig små- og mellemstore virksomheder, og borgere. I rådskonklusionerne opfordres Kommissionen til at fremsætte de 12 forslag i løbet af 2011 med henblik på at kunne opnå enighed i Rådet og Europa-Parlamentet om forslagene inden udgangen af 2012.

Der har været drøftelser af udkast til rådskonklusioner i rådsarbejdsgruppen for konkurrenceevne og vækst med henblik på vedtagelse af endelige rådskonklusioner på rådsmødet (konkurrenceevne) den 30. maj 2011.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har den 6. april 2011 vedtaget 3 betænkninger om henholdsvis et indre marked for virksomheder og vækst, et indre marked for europæerne og håndhævelse og anvendelse af reglerne for det indre marked som opfølgning på Kommissionens meddelelse "På vej mod en akt for det indre marked". Der er i Europa-Parlamentet generel opbakning til at iværksætte tiltag, der styrker det indre marked for at skabe vækst og fornyet tillid blandt både virksomheder og borgere.

3. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

4. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

5. Høring

Meddelelsen "Akten for det indre marked" har været sendt i høring i specialudvalget for konkurrenceevne og vækst med frist den 29. april 2011. Der er på den baggrund modtaget følgende bemærkninger:

Dansk Erhverv bakker op om relanceringen af det indre marked som markering af det indre markeds 20-års jubilæum, ligesom Dansk Erhverv er positiv over for de 12 nøgleindsatsområder. Dansk Erhverv understreger desuden betydningen af tiltag til at sikre en bedre og mere ensartet anvendelse og håndhævelse af reglerne for det indre marked. I forhold til de enkelte indsatsområder peger Dansk Erhverv blandt andet på betydningen af, at et kommende fælles europæisk enhedspatent ledsages af en fælles patentdomstolsordning, ligesom det er vigtigt, at initiativer for at sikre små og mellemstore virksomheders adgang til finansiering ledsages

af en indsats for at evaluere eventuelle skattebarrierer, så kapitalfondene reelt kan arbejde på tværs af grænserne.

Dansk Erhverv foreslår, at europæiske tiltag til at sikre forbrugernes klage muligheder inspireres af det velfungerende danske system på området. Dansk Erhverv kan dog ikke støtte idéen om gruppesøgsmål. Dansk Erhverv bakker op om revision af standardiseringssystemet, men påpeger, at udvidelsen af systemet til at omfatte services kræver en gennemgang af de enkelte servicesektorer, så standardiseringen kun gennemføres, hvor det reelt giver mening.

Dansk Erhverv støtter overordnet tiltag til at styrke det digitale indre marked, men påpeger, at virksomhederne kan blive stillet i en unfair konkurrence på grund af forskelle i moms, afgifter og forbrugerbeskyttelse mellem medlemslandene. Dansk Erhverv fremhæver, at der i forbindelse med e-handel bør være særligt fokus på at sikre håndhævelsen af forbrugernes rettigheder på tværs af medlemslandene. Dansk Erhverv støtter overordnet revision af udbudsreglerne, men ikke, at der lægges op til en drøftelse af, hvorvidt erhvervspolitiske mål skal forfølges via udbudsreglerne. Udbudsregler er regler, der styrer udbudsprocessen og ikke indholdet af den ydelse, der ønskes erhvervet.

DI hilser Kommissionens initiativ med fornyet fokus på det indre marked velkommen. DI understreger i den forbindelse betydningen af, at både eksisterende som nye regler håndhæves i praksis og håndhæves ensartet.

DI er enig i, at det er vigtigt, at små og mellemstore virksomheder har adgang til finansiering, men peger samtidig på, at det ikke handler så meget om at øge mængden af venturekapital, men snarere at skabe et mere effektivt og transparent marked for kapitalen.

DI støtter en model for at skabe sammenlignelighed af kvalifikationer, så længe det ikke pålægger arbejdsgiveren større byrder. DI bakker op om et europæisk enhedspatent, og understreger betydningen af, at håndhævelse af IP-rettigheder prioriteres højt. DI ser frem til konkrete udspil, der skal modvirke varemærkeforfalskning og piratkopiering. For så vidt angår styrkelse af forbrugerrettigheder, understreger DI, at det er vigtigt at sikre gode og effektive tvistbilæggelsessystemer, men at den europæiske løsning skal være fleksibel, så man kan bevare den mangfoldighed af ordninger, der er i forskellige lande. DI undrer sig over, at revision af standardiseringssystemet knyttes specielt sammen med serviceydelser, men støtter at eventuelle standardiseringstiltag inden for services notificeres på linie med nationale produktstandarder.

DI understreger, at standarder fortsat skal være frivillige og markedsdrevne. DI er positiv overfor forbedringer af EU's infrastruktur, blandt andet fordi et velfungerende liberaliseret indre marked er afgørende for

erhvervslivet for at undgå konkurrenceforvridende vilkår mellem europæiske virksomheder.

DI bakker desuden op om styrkelse af det digitale indre marked, herunder særligt en fælles EU-standard for digital signatur, ligesom DI gerne ser en revision af energibeskatningsdirektivet, der vil sikre øget harmonisering i EU. I forhold til udstationeringsdirektivet mener DI, at det eksisterende regelsæt er tilfredsstillende, men der kan være brug for styrket samarbejde om anvendelsen og håndhævelsen af reglerne. Endelig er DI positiv over for revision af regnskabsdirektiverne og udbudsreglerne, men påpeger dog, at hovedformålet med udbud er at sikre, at myndighederne kan købe bedst og billigst. Andre samfundsmæssige hensyn kan inddrages, men bør ikke være udgangspunktet.

Forbrugerrådet er enig i, at der fortsat er et uudnyttet potentiale i det indre marked og mener desuden, at det er vigtigt for forbrugernes fremtidige tillid, at EU konkret viser, hvordan det indre marked er relevant for forbrugerne. Forbrugerrådet hilser forslag om styrkelse af det digitale område samt forslag om revision af standardiseringssystemet velkommen. Forbrugerrådet er desuden positiv overfor tiltag til at udvikle alternative tvistbilæggelsessystemer.

Forbrugerrådet beklager imidlertid, at "Akten for det indre marked" ikke indeholder forslag om bedre beskyttelse og adgang til finansielle tjenesteydelser, forbedring af passagerrettigheder, gruppesøgsmål, bedre overvågning for at garantere sikre produkter, forslag til løsning af problemer om databeskyttelse og nye regler for energieffektivitet.

Håndværksrådet er generelt enig i, at der er brug for at modernisere det indre marked. Håndværksrådet understreger især behovet for nye initiativer, der kan sikre, at de små og mellemstore virksomheder bliver en del af det indre marked og får større glæde af det europæiske fællesskab.

I forhold til de konkrete initiativer påpeger Håndværksrådet blandt andet, at europæiske initiativer om adgang til finansiering bør ledsages af danske initiativer, der sikrer, at små og mellemstore virksomheder har adgang til lokal finansiering. Det fremhæves desuden, at eventuelle initiativer om virksomheders socialt ansvar bør være baseret på frivillighed, ligesom det understreges, at initiativer om det digitale indre marked skal være baseret på brugervenlige løsninger, som også appellerer til virksomheder uden store IT kompetencer.

Håndværksrådet er positiv over for initiativer til fremme af standardiseringssystemet, idet forskellige standarder kan bruges som handelshindringer, ligesom Håndværksrådet er positiv overfor alle forslag, som reducerer små og mellemstore virksomheders administrative byrder.

LO peger på, at der ikke er et stort og påtrængende problem i forhold til at modernisere anerkendelsesdirektivet. LO vil derfor afvente indholdet af det konkrete forslag, før organisationen tilslutter sig initiativet.

LO bemærker herudover, at forslaget om oprettelsen af et europæisk kvalifikationskort alene vil være en fordel for forbrugere og arbejdsgivere, men at det ikke bidrager til at sikre arbejdstagere muligheder for at få solide og brede erhvervskvalificerende uddannelser. For så vidt angår social sammenhængskraft, er LO enig i behovet for at klargøre sammenhængen mellem etableringsfrihed og friheden til at levere services ved siden af de grundlæggende rettigheder for arbejdstagere. Herudover mener LO, at der er behov for at sikre en bedre implementering og efterlevelse af udstationeringsdirektivet.

Lægemedel Industri Foreningen bakker generelt op om Kommissionens meddelelse, særligt for så vidt angår vedtagelsen af et europæisk patent med beskyttelse i flest mulige medlemslande og oprettelsen af en europæisk patentdomstol. Herudover er Lægemedel Industri Foreningen positiv over for offentligt indkøb som et indsatsområde med henblik på at fremme innovation.

6. Andre landes holdninger

Der er blandt medlemsstaterne generel opbakning til ”Akten for det indre marked” og ambitionen om at give nyt momentum til det indre marked. Der er bred støtte til forslagene om at styrke det digitale indre marked, revision af standardiseringssystemet og vedtagelsen af et europæisk enhedspatent. I forhold til forslagene om etablering af en social fond til at understøtte sociale iværksættere samt revision af udbudsdirektiverne og anerkendelsesdirektivet er der mere blandede holdninger blandt medlemsstaterne. De øvrige medlemslande er overordnet positive over for rådskonklusionerne.

7. Foreløbig dansk holdning

Regeringen støtter generelt initiativer, som styrker det indre marked med henblik på at skabe vækst og styrke EU's konkurrenceevne. Landene i EU's indre marked udgør det største marked for danske virksomheders internationale aktiviteter, og et velfungerende indre marked er en forudsætning for vækst og beskæftigelse i EU og i Danmark. Regeringen finder, at det indre marked er et dynamisk redskab, der løbende skal udvikles og tilpasses til den udvikling, der bl.a. følger af globaliseringen, den teknologiske og ikke mindst digitale udvikling. Regeringen prioriterer i den forbindelse en styrkelse af det digitale indre marked, vedtagelsen af et europæisk enhedspatent, revision af standardiseringssystemet, revision af reglerne for offentlige kontrakter samt forbedring af den europæiske infrastruktur for at understøtte velfungerende og bæredygtige markeder for transport og energi, idet det påpeges, at forslag skal være i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet. Regeringen er desuden positiv over for forslag, som kan sikre bedre rammer

for erhvervslivet, herunder sikring af forbrugernes rettigheder, der muliggør fleksible og effektive alternative tvistbilæggesystemer. Endelig støtter regeringen generelt tiltag, som kan medvirke til at sikre en bedre og mere ensartet implementering, anvendelse og håndhævelse af reglerne for det indre marked.

Regeringen kan tilslutte sig rådskonklusionerne om ”Akten for det indre marked”.

8. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Meddelelsen ”Akten for det indre marked” og rådskonklusionerne har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Meddelelsen ”Akten for det indre marked” og rådskonklusionerne har i sig selv ikke samfundsøkonomiske konsekvenser.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Meddelelsen ”Akten for det indre marked” og rådskonklusionerne har i sig selv ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

11. Tidligere forelæggelse i Europaudvalget

Folketingets Europaudvalg blev senest orienteret om relanceringen af det indre marked i forbindelse med rådsmødet (konkurrenceevne) den 10. marts 2010 og udvalget har modtaget regeringens høringssvar på meddelelsen ”På vej mod en akt for det indre marked”.

6. Etablering af et fælles europæisk patentdomstolssystem

Der foreligger endnu ikke en meddelelse fra Kommissionen

1. Baggrund og indhold

Etableringen af et fælles europæisk patentdomstolssystem udgør sammen med enhedspatentbeskyttelse de to hovedelementer i den europæiske patentreform.

Kommissionen forventes forud for rådsmødet at fremsætte et diskussionspapir med anbefalinger til, hvordan man vil kunne komme videre med etableringen af et fælles patentdomstolssystem.

Baggrunden er, at EU-domstolen den 8. marts 2011 har udtalt, at det tidligere udkast til et fælles europæisk patentdomstolssystem ikke er foreneligt med EU's traktatgrundlag. Dette skyldtes især manglende garantier for overholdelsen af EU-retten.

2. Europa-Parlamentets holdning

Ikke relevant.

3. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

4. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

5. Høring

Ikke relevant.

6. Andre landes holdninger

Nærmere oplysninger om andre landes holdninger afventer Kommissionens udspil.

7. Foreløbig dansk holdning

Regeringen støtter bestræbelserne på at etablere et fælles europæisk patentdomstolssystem.

8. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Kommissionens forventede diskussionspapir har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Det bemærkes endvidere, at en fremtidig dansk tilslutning til oprettelsen af et fælles patentdomstolssystem, i det omfang forslaget er kendt i dag, indebærer afgivelse af beføjelser og kræver anvendelse af proceduren i grundlovens § 20.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionens udspil har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Kommissionens udspil har ikke i sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet.

11. Tidligere forelæggelse i Europaudvalget

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

7. Kommissionens meddelelse for små og mellemstore virksomheder (Kommissionens evaluering af Europas Small Business Act)

KOM (2011) 78

Resumé

Kommissionen har den 23. februar 2011 fremlagt en meddelelse for små og mellemstore virksomheder (Kommissionens evaluering af Europas Small Business Act (SBA) (COM(2011)78) med henblik på at evaluere indsatsen og afspejle den seneste økonomiske udvikling, tilpasse handlingsplanen til EU2020-strategien og fortsat forbedre erhvervsvilkårene for små og mellemstore virksomheder i EU.

Det ungarske formandskab ønsker vedtagelse af rådskonklusioner om meddelelsen på rådsmødet (konkurrenceevne) den 30. maj 2011. Meddelelsen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

1. Baggrund og indhold

Kommissionen fremlagde 23. februar en evaluering af deres SBA fra 2008, som er EU's handlingsplan for små og mellemstore virksomheder (SMV). Planen indeholder en række forslag og principper for politik til fremme af små og mellemstore virksomheder på europæisk og nationalt niveau.

Kommissionen vurderer i sin meddelelse, at der er der gjort betydelige fremskridt i kraft af en række initiativer, der skal styrke SMV'erne på både europæisk og nationalt niveau. Men samtidig varierer den anvendte metode og de opnåede resultater betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. Medlemsstaterne bør således ifølge Kommissionen optrappe deres bestræbelser på at fremme af iværksætterier og SMV'er

Meddelelsen tilpasser desuden SBA'en med det formål at afspejle den seneste økonomiske udvikling, tilpasse SBA'en til EU2020-strategien og fortsat forbedre erhvervsvilkårene for SMV'er. Her fokuseres på 4 områder:

- Forbedret adgang til finansiering af investeringer og vækst.
- Smart regulering, der gør det muligt for SMV'erne at hellige sig deres vigtigste forretningsaktiviteter.
- Udnytte det indre markedes muligheder fuldt ud.
- Hjælpe SMV'erne med at håndtere udfordringerne i forbindelse med globalisering og klimaændringer.

Herudover indeholder Kommissionens meddelelse betragtninger om, hvordan man kan styrke forvaltningen af implementeringen af SBA'en.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentets har endnu ikke udtalt sig om sagen.

3. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

4. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

5. Høring

Kommissionens meddelelse om en handlingsplan for små og mellemstore virksomheder (evaluering af SBA) blev sendt i høring i specialudvalget for konkurrenceevne og vækst med frist 25. marts 2011. Der er modtaget høringsvar fra DI, Dansk Erhverv, LO, Finansrådet, Håndværksrådet og Københavns Kommune:

DI hilser Kommissionens eftersyn af SBA'en velkommen og vurderer, at der siden vedtagelsen af SBA'en i 2008 har været en række fremskridt i forhold til at forbedre de mindre og mellemstore virksomheders vilkår i EU. Der er dog behov for at intensivere indsatsen, hvis målene i Kommissionens EU2020-strategi skal indfries.

DI støtter Kommissionens arbejde for at sikre en bedre og mere effektiv lovgivning herunder ikke mindst at reducere de administrative byrder. DI beklager i den sammenhæng, at Kommissionen ikke har sat sig et nyt kvantitativt mål for reduktion af de administrative byrder, men kun har sat sig som mål at afslutte dets nuværende regelforenklingsprogram. Til gengæld støtter DI Kommissionens forslag om at indføre et "fitness check" af reguleringen, og DI hilser det velkommen, at Kommissionen vil indføre et "kun én gang"-princip, som skal sikre, at virksomhederne kun skal indberette den samme information én gang.

DI fremfører desuden, at den finansielle krise stadig påvirker ikke mindst de mindre virksomheders adgang til finansiering. DI er derfor enig med Kommissionen i, at der er behov for at følge området tæt, og DI ser frem til Kommissionens handlingsplan på området.

Herudover fremfører DI, at Kommissionen gør rigtigt i at placere mindre og mellemstore virksomheder centralt i sit oplæg til en ny forsknings- og innovationspolitik. Det kan imidlertid ikke understreges nok, at det i den forbindelse er helt nødvendigt at der sker en markant forenkling af forskningsrammeprogrammets instrumenter, regler og procedurer. DI havde derfor gerne set, at innovationsområdet havde fået større opmærksomhed i eftersynet af SBA'en.

DI mener, at man med fordel kan gøre det lettere for virksomhederne at få oplysninger om de mindre opgaver i den offentlige sektor, så virksomhederne i højere grad har mulighed for at byde sig ind på opgaverne.

Dansk Erhverv er overordnet positiv over for Kommissionens eftersyn af SBA, som er mere konkret, og dermed også mere anvendeligt for medlemsstaterne. Dansk Erhverv er ligeledes enig i, at de nævne prioriteringer; adgang til finansiering, smart regulering og bedre udnyttelse af det indre marked er fornuftige. Dansk Erhverv mener, at der med fordel kunne have været større fokus på arbejdet med SMV'er og offentlige udbud i eftersynet af SBA'en, da det er et område, hvor mange SMV'er oplever problemer.

Dansk Erhverv bakker ligeledes op om "tænk småt først"-princippet, hvor overvejelser om ny lovgivnings konsekvenser for SMV'erne overvejes allerede i starten af lovgivningsprocessen. Derudover efterlyser Dansk Erhverv, at der i eftersynet er større fokus på vækst og konkurrenceevne hos de europæiske SMV'er, da det er nødvendigt, hvis de i langt højere grad skal bidrage til væksten i EU.

Dansk Erhverv havde gerne set et mere bindende tiltag over for medlemsstaterne end blot en meddelelse, men ser meget positivt på, at man fremover i langt højere grad vil følge op på implementeringen af initiativerne i SBA'en fra Kommissionens side.

LO ser SBA'en som et vigtigt element i at understøtte beskæftigelsesvækst og kompetencebasen hos de små og mellemstore virksomheder. Det fremføres dog samtidig, at forslagene i høringsmaterialet er meget generelle og formuleret i runde vendinger, hvilket kan gøre det svært at gennemskue det konkrete indhold og konsekvenser.

LO er mere skeptisk overfor forslag om overimplementering og undtagelse af bestemte brancher fra administrative byrder. Ligeledes tager LO afstand fra forslag om at reducere rapporteringsforpligtelser i den udstrækning det vedrører en forringelse af arbejdspladsvurderingsindsatsen.

I forhold til SMV'ers adgang til finansiering mener LO, at forslaget bør tage højde for, at en række af de virkemidler og instrumenter, der er taget i brug for at tilvejebringe risikovillig kapital, er instrumenter udviklet til at styrke innovation og vækst, og som derfor ikke skal fungere som generelle lånefaciliteter til SMV'er med dårlig økonomi.

I forhold til internationalisering af SMV'er opfordrer LO til, at der på EU's nye ambassader oprettes supportcentre, der kan bistå små og mellemstore virksomheder med at få fodfæste på nye markeder.

I forhold til overgangen til en grøn økonomi mener LO, at der er tale om fornuftige forslag, der kan være med til at understøtte ressource-

effektivitet i samfundet. LO ser uddannelse og styrkelse af kompetencer som helt centrale for at kunne realisere ambitionerne.

Endelig mener LO, at innovation indtager en meget lille plads. Innovation spiller en helt central rolle i styrkelsen af SMV'ernes konkurrenceevne. Det bør også afspejles i SBA-initiativerne, og der bør lægges langt flere kræfter i at styrke innovation og medarbejderinddragelse i EU.

Finansrådet finder det positivt, at der både på internationalt og nationalt plan arbejdes for at forbedre rammevilkårene for SMV'er, idet disse virksomheder udgør grundstammen i dansk erhvervsliv.

Finansrådet er af den opfattelse, at markedet er i stand til at sikre et tilstrækkeligt udbud af finansiering til at dække behovet, hvor det er kreditmæssigt forsvarligt at imødekomme SMV'ernes efterspørgsel.

Finansrådet finder yderligere, at den danske banksektor er i stand til af egen drift at tilpasse kreditvurderingsmodeller og -principper, så de er egnede til at vurdere SMV'er. Finansrådet finder det således ikke nødvendigt at oprette en institution, hvor en kreditombudsmand skal forestå dialogen mellem SMV'erne og pengeinstitutterne i forbindelse med kreditvurdering.

Håndværksrådet er generelt meget positiv over for Kommissionens evaluering af handlingsplanen for små og mellemstore virksomheder, SBA, og hele princippet bag "tænk småt først", og anerkender, at Danmark og de øvrige europæiske lande har gennemført en række initiativer, der lever op til principperne i SBA'en, men det er samtidig også Håndværksrådets holdning, at der stadig er lang vej at gå, og at processen med at gennemføre konkrete initiativer går for langsomt i EU.

Håndværksrådet støtter Kommissionens planer om at gøre EU's programmer mere SMV-venlige samt intentionerne om at forenkle procedurerne. Håndværksrådet er positive overfor intentionerne bag smart regulering, og støtter alle bestræbelser på at promovere iværksætter, jobskabelse og vækst. Håndværksrådet mener desuden, at der er stort behov for at hjælpe SMV'erne til at få større udbytte af det indre marked og ikke mindst få del i globaliseringens fordele.

Københavns Kommune lægger vægt på forbedret adgang til finansiering af investeringer og vækst, smart regulering, der gør det muligt for SMV'erne at hellige sig deres vigtigste forretningsaktiviteter samt at hjælpe SMV'erne med at håndtere udfordringerne i forbindelse med globalisering og klimaændringer.

6. Andre landes holdninger

Meddelelsen blev fremlagt 23. februar 2011. Der har været drøftelser af SBA'en på det uformelle ministerrådsmøde den 13. april 2011. Der har været drøftelser af udkast til rådskonklusioner i rådsarbejdsgruppen for konkurrenceevne og vækst med henblik på vedtagelse af endelig rådskonklusioner til rådsmødet (konkurrenceevne) den 30. maj 2011.

Indtil videre har drøftelserne af udkast til rådskonklusioner været uproblematisk. Der er generel opbakning til de foreliggende rådskonklusioner om SBA'en.

7. Foreløbig dansk holdning

Den danske regering støtter overordnet set Kommissionens målsætninger om at tilpasse SBA'en til den aktuelle økonomiske situation og til EU2020-strategien.

Regeringen vil fremadrettet arbejde for, at de overordnede prioriteter i endnu højere grad orienteres mod vækst, øget konkurrenceevne og produktivitet blandt små og mellemstore virksomheder i EU.

Det indebærer blandt andet, at regeringen arbejder for, at EU's udbudsregler forenkles så det bliver lettere for især små og mellemstore virksomheder at deltage i EU-udbud, og at effekten maksimeres af EU's instrumenter for risikovillig kapital for små og mellemstore virksomheder med fokus på europæisk merværdi og markedsfejl.

Herudover arbejder den danske regering for, at overgangen til en konkurrencedygtig ressourceeffektiv økonomi fremmes for små og mellemstore virksomheder såvel som for store virksomheder.

Desuden arbejder regeringen for, at små og mellemstore virksomheders internationalisering faciliteres bedst muligt med fokus på at tage udgangspunkt i den eksisterende indsats og undgå oprettelse af nye institutioner.

Endelig vil den danske regering arbejde for, at SBA'ens principper implementeres i medlemslandene og får en reel merværdi for små og mellemstore virksomheder.

8. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Kommissionens meddelelse og rådskonklusionerne har ikke i sig selv lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionens meddelelse og rådskonklusionerne har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Kommissionens meddelelse og rådskonklusioner har ikke i sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

8. Kommissionens meddelelse 'Smart regulering i den Europæiske Union'

KOM (2010) 543 endelig

Resumé

Smart regulering er på dagsordenen for rådsmødet (konkurrenceevne) den 30. maj 2011 med henblik på vedtagelse af rådskonklusioner. Det ungarske formandskab følger med rådskonklusioner op på Kommissionens meddelelse af den 8. oktober 2010, 'Smart regulering i den Europæiske Union'.

1. Baggrund og indhold

Smart regulering er en videreførelse af politikområdet "bedre regulering". Bedre regulering som politikområde indeholdt en række forskellige initiativer, herunder især reduktion af erhvervslivets administrative byrder, optimering af konsekvensvurderingssystemet, forbedring af høringsprocesserne og regelforenkling.

Kommissionen offentliggjorde i oktober 2010 meddelelsen "Smart Regulering i den Europæiske Union". Ifølge meddelelsen skal smart regulering som tilgang til politikudvikling gælde for hele beslutningsprocessen, være et fælles ansvar mellem EU-institutionerne og medlemslandene samt styrke interessenternes stemme. Særligt vigtige nye initiativer er såkaldte ex post-evalueringer af eksisterende lovgivning, såkaldte fitness checks af sammenhængende politikområder samt udvidelsen af Kommissionens høringsperiode fra 8 til 12 uger.

Som opfølgning på Kommissionens meddelelse fra oktober 2010 forbereder det ungarske formandskab rådskonklusioner om smart regulering. I rådskonklusionerne anerkendes vigtigheden af dagsordenen smart regulering, og at denne har bidraget betydeligt til økonomisk genopretning og vækst. Der udtrykkes endvidere anerkendelse af de resultater, der allerede er opnået og en vilje til fremover at anvende smart regulering systematisk i EU's politikudviklingsproces.

I rådskonklusionerne fokuseres på følgende hovedpunkter:

Forbedring af ny og eksisterende regulering gennem fokus på konsekvensvurderinger, forenkling og reduktion af administrative byrder

Der opfordres i rådskonklusionerne til et øget fokus på evaluering af eksisterende lovgivning, samt at der såvel nationalt som på EU-niveau opretholdes fokus på reduktion af administrative byrder.

I rådskonklusionerne foreslås det, at Kommissionens konsekvensvurderingssystem forbedres med en bedre inddragelse af interessenter. Desuden foreslås det, at Europa-Parlamentet og Rådet etablerer

deres egne konsekvensvurderingssystemer. Disse skal kunne afspejle konsekvensen og rækkevidden af substantielle ændringsforslag, som de to institutioner måtte lave.

Høringsprocedurer

Kommissionen og medlemsstaterne opfordres til at undersøge mulighederne for at forbedre slutbrugernes deltagelse i høringer i EU og på nationalt niveau. Der opfordres også til mere brugervenlige og flere digitale løsninger, som mere effektivt kan bruges til at inddrage interessenterne.

Letforståeligt sprog, gennemsigtighed og bedre adgang til EU-regulering

I rådskonklusionerne opfordres til brug af klart og forståeligt sprog i EU-reguleringen og til at gøre slutbrugernes adgang til EU-lovgivning lettere. Desuden opfordres der til, at interesserede parter forsynes med uddybende information om indholdet og gennemførelsen af ny EU-regulering.

Forbedret implementering af EU-regulering

Kommissionen inviteres til systematisk at udbrede viden om bedste praksisser med henblik på at fremme god håndhævelses- og implementeringspraksis blandt medlemsstaterne. Disse opfordres til at sikre en bedre implementering af EU-lovgivning, bl.a. via øget brug af digitale værktøjer.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke høres om Kommissionens meddelelse og rådskonklusionerne.

3. Nærhedsprincippet

Ikke relevant

4. Gældende dansk ret

Ikke relevant

5. Høring

Udkastet til rådskonklusioner har været sendt i høring i EU-specialudvalget for konkurrenceevne og vækst med frist den 23. marts 2011. Der er modtaget fire høringssvar; fra Dansk Erhverv, Forbrugerrådet, LO og FTF.

Dansk Erhverv (DE) mener, at det er vigtigt, at smart regulering sættes på dagsordenen, men mener, at rådskonklusionerne kunne være mere konkrete og fremadrettede. **DE** anser det for nødvendigt med nye ambitiøse målsætninger efter 2012 og mener, at administrative byrder på EU-niveau fremover bør opgøres netto frem for brutto som i dag, så også ny regulering medtages i byrderegnskabet.

DE finder det positivt, at der i rådskonklusionerne opfordres til, at konsekvensanalysemekanismerne forbedres i både Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet. **DE** finder det væsentligt, at Rådet og Parlamentet holder slutbrugerne for øje ved ændringer af lovtekster, men påpeger samtidig, at dette ikke må svække de to institutioners politiske frihed, og at det er en ressourcekrævende proces. **DE** betragter det som positivt, at der lægges op til en bedre implementering af SME-testen og "tænk småt først"-princippet i medlemsstaterne. Simplificering af lovgivning ses også som positivt, dog må det ikke påvirke lov kvaliteten.

DE hilser forlængelsen af Kommissionens høringsfrist fra 8 til 12 uger velkommen. I forbindelse med høringsprocessen pointerer **DE**, at der ikke bør bruges ressourcer på at udvikle alternative høringskanaler til den online adgang, sådan som der lægges op til i rådskonklusionerne. I stedet bør der bruges ressourcer på at sikre en større andel af europæiske virksomheder internetadgang.

Forbrugerrådet udtrykker tilfredshed med initiativerne i Kommissionens meddelelse om forlængelse af høringsperioden og om større deltagelse fra borgere og interessenter i udformning og anvendelse af lovgivning. **Forbrugerrådet** anser forslaget om ex-post-evalueringer for vigtigt, men fremhæver dog ex-ante-konsekvensvurderinger som vigtigere.

Forbrugerrådet påpeger, at det i rådskonklusionerne er væsentligt kun at have fokus på administrative byrder, der er unødvendige. Ønsket om at reducere administrative byrder må ikke bruges til at fjerne forbrugerbeskyttende regler. **Forbrugerrådet** er stærkt imod brugen af termen "overimplementering" i rådskonklusionerne, da **Forbrugerrådet** mener, at dette er en indblanding i medlemsstaternes selvbestemmelse i forhold til implementering af minimumsdirektiver.

Vedrørende den foreløbige danske holdning til sagen havde **Forbrugerrådet** gerne set, at en tidligere formulering havde været anvendt, som eksplicit nævnte alle beskyttelseshensyn, herunder hensynet til forbrugerbeskyttelse fremfor for den nuværende formulering, hvor alle beskyttelseshensyn er omtalt generelt.

Landsorganisationen i Danmark (LO) er positiv over, at den danske regering påpeger, at de grundlæggende beskyttelsesniveauer i lovgivningen ikke må forringes som følge af smart regulering. **LO** mener dog, at rådskonklusionerne sår tvivl om, hvorvidt den såkaldte AMVAB-

metode er egnet til at vurdere påvirkningen af beskyttelsesniveauer. LO kritiserer, at metoden ikke tager højde for forskelle i brancher og sektorer og mener, at den fejlagtigt skelner mellem omkostninger i forbindelse med efterlevelse af loven og de administrative omkostninger, loven genererer. LO finder metoden særligt uegnet til arbejdsmiljøområdet, da lovgivning her primært består af rammebestemmelser. LO foreslår i den forbindelse arbejdsmiljøregulering undtaget den nuværende konsekvensberegningemetode.

LO stiller spørgsmålstegn ved rådskonklusionernes konstatering af, at smart regulering har bidraget til betydelig økonomisk vækst. Endvidere er LO af den opfattelse, at man er ved at opbygge et bureaukratisk og omkostningstungt system for reguleringsvurdering, som er uegnet for nogle områder. Den nuværende metode fokuserer ifølge LO udelukkende på omkostninger og ikke på fordele, og dette betragter LO som uhensigtsmæssigt i forhold til at fremme EU's 2020-strategis mål om at indtænke arbejdsmiljø.

LO er imod rådskonklusionernes brug af begrebet overimplementering, da dette strider mod princippet om, at arbejdsmiljødirektiver er minimumsdirektiver. Grundlæggende finder LO ikke, at man kan de-regulere områder, som er dækket af kollektive aftaler reguleret af arbejdsmarkedets parter på arbejdsmiljøområdet. LO stiller spørgsmålstegn ved, hvorvidt "High Level Group of Independent Stakeholders on Administrative Burdens" (Stoiber-gruppen), som rådgiver Kommissionen, er uafhængig. LO mener, at Stoiber-gruppen er domineret af erhvervsinteresser, og at den anvender en på nogle områder endimensionel metode.

Endeligt opfordrer LO til, at arbejdsmarkedets parter involveres mere intensivt i smart reguleringsarbejdet, fx med inddragelse af Kommissionens Rådgivende udvalg om arbejdsmiljø.

FTF tilslutter sig LO's hørings svar.

6. Andre landes holdninger

Der er generel enighed i Rådet om vigtigheden af arbejdet med smart regulering i EU. Der er generelt en positiv holdning til Kommissionens meddelelse og rådskonklusionerne. Der forventes enighed om rådskonklusionerne.

7. Foreløbig dansk holdning

Regeringen støtter aktivt arbejdet med smart regulering i EU, som ligger i naturlig forlængelse af indsatsen for regelforenkling og administrative lettelser i Danmark. Regeringen støtter de tiltag, der er i meddelelsen om smart regulering og udvidelsen af fokuset til hele reguleringsprocessen,

herunder anvendelsen og håndhævelsen af EU-regulering i medlemslandene.

Regeringen hilser således Kommissionens meddelelse velkommen *og forventer at tilslutte sig rådskonklusionerne*

Regeringen støtter, at smart regulering sker ud fra en balanceret tilgang og handler om at øge kvaliteten i reguleringen. En øget kvalitet i reguleringen giver let og smidig administration i virksomhederne og øger deres efterlevelse, som dermed fører til højere beskyttelse. Regeringen lægger vægt på, at administrative byrder kun vil blive reduceret i de tilfælde, hvor det ikke medfører forringelser af de grundlæggende beskyttelsesniveauer i lovgivningen.

8. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Kommissionens meddelelse **og rådskonklusionerne** har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionens meddelelse **og rådskonklusionerne** har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Kommissionens meddelelse **og rådskonklusionerne** har ikke i sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet.

11. Tidligere forelæggelse i Europaudvalget

Kommissionens meddelelse har ikke tidligere været forelagt Europaudvalget, men politikområdet bedre regulering har siden 2001 været forelagt Folketingets Europaudvalg flere gange bl.a. forud for møder i Rådet (Konkurrenceevne og ECOFIN). Bedre regulering har senest været forelagt udvalget den 27. november 2009 forud for rådsmødet (Konkurrenceevne) og den 6. november 2009 forud for rådsmødet (ECOFIN). **Rådskonklusionerne har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.**